

SKAUTING 1

Z OBSAHU:

Co je a co není
SSaSČMS

str. 6

Ještě V. sněm

str. 13, 16

Tábory '92

str. 9, 14, 15

Došlo
po uzávěrce...

str. 15

ZÁŘÍ 1992
ROČNÍK 31
CENA 6,- Kčs

OBSAH

Krátce od Vás pro Vás	2-3
Historie	4-5
Skautské kalendárium	
Vzpomínky na ABS	
Co je a co není SSaŠCMS	6-7
Staňme se stavitelem mostov	7
Vigilie	8
Důsledky našich rozhodnutí	
Pěšky na Lipnici	8
Rangers a roveři	9
Vůdcům a vůdkyním	10-11
Manager skautského oddílu	
Mír alespoň jeden den...	
Z myšlenek TGM	
Vedoucím vřítat a světlůšek	12
Slib, zákon, heslo vřítat	
Další krok na skautské stezce	
Ještě V. sněm	13
Čím byl V. sněm přelomový a velký	
Sněmování skončilo, sněm pokračuje	
Tábory '92	14-15
Nebojte se rodinných táborů	
Došlo po uzávěrci	15
5. sněm Slovenského skautingu	16
Lesní školy	17
Skautská literatura	18
Inzerce	
Zprávy z WAGGS, WOSM	19
Zprávy z ústředí Junáka	19

Fotografie na obálce: Anna Cuhrová (1. strana)
František Bobek (4. strana)

V PŘÍŠTÍM ČÍSLE:

Znáte ČIN?

Diskuse k mimořádnému sněmu
Ještě tábory '92

JUNÁCKÁ EDICE a REDAKCE SKAUTINGU

oznamují, že jejich návštěvním dnem je
čtvrtek od 9.00 do 15.00 hodin.
Prosíme Vás abyste si případné návštěvy u nás
naplánovali na tuto dobu. V ostatní dny pracujeme pro Vás.
Děkujeme.

SKAUTING

měsíčník pro skautskou výchovu
vydává Junácká edice pro Český a Slovenský Skauting
šéfredaktor a grafická úprava: Michala Ročmanová
redakční rada:

Jiří Čejka	Jaroslava Pešková
Zdeněk Hájek	Tomáš Řehák
Milan Husák	Vlasta Šebestová
Vladimír Koptíva	Ondřej Vanke
Iva Macková	Jiří Zachariáš
Michal Neděla	Jiří Zajíc
Eduard Pachman	

Adresa redakce:

Skauting, Senovážné náměstí 24, 116 54 Praha 1
Cena výtisku 6,- Kčs
Předplatné na celý rok včetně poštovního 65,- Kčs
Podávání novinových zásilek povoleno Oblastní správou
pošt - Střední Čechy v Praze, č.j. P/Fiš-1865/1992
Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí
Uzávěrka tohoto čísla byla: 7.9.1992
PŘÍŠTÍ UZÁVĚRKA 7.10.1992

SKAUTI - SBĚRATELÉ!

Zatrhnete si červeně v kalendáři datum 26. září 1992 (sobota). V ten den se koná II. setkání skautských sběratelů s mezinárodní účastí. V 9. hodin dopoledne v sále Jídelny České pojišťovny ve Spálené ulici v Praze, hned vedle stanice metra B "Národní". Připravuje se vydání odznaku. Přijďte se podívat, něco vyměnit, navázat nová přátelství a hlavně si popovídat se spřízněnými dušemi!

U příležitosti setkání politických vězňů "Jáchymovské peklo", k uctění památky vězňů, umučených a popravených v letech 1948-1963 byl 30. května 1992 postaven a vysvěcen dřevěný sedmimetrový kříž v prostoru bývalého uranového dolu Eliáš.

Mezi vězni bylo mnoho skautů, a proto se klub OS okresu Karlovy Vary rozhodl vybudovat mohyту ELIÁŠ. Velká část účastníků navštívila ta místa a každý přiložil kámen. Kámen, se kterým vězni museli denně zápolit. Tak vyrostle trvalá připomínka dalším generacím.

Každým rokem 30. května se tam sejdou političtí vězni a v sobotu před 28. zářím (sv. Václav) bude sraz skautů. Letos je to sobota 26. září.

Přímě v prostoru je možnost táboření a tekoucí čistá voda. Od autobusu z Jáchymova je to 5 km a od vlaku z Merklína 7 km (ČSD K. Vary hor. nádraží - Merklín je konečná, lokálka jede 35 min).

Podzimní SRAZ KAPITÁNŮ A KAPITÁNEK vodáckých oddílů se koná ve dnech 16. - 18. října 1992 v Zubří.

Na místě srazu bude přítomna i komise Státní plavební správy, která jednak uspořádá minikurs a jednak skutečnou zkoušku na "Vůdce malého plaváka". Zájemci o složení této zkoušky hlášte se již dnes na adresu:

Vlastimil Hájek - Ran
Vršovická tř. 5, 101 00 Praha 10.
Fotografii pasového formátu přivezte se sebou.

Ve znamení lilie na Strakonicku se jmenuje seriál o historii místního skautingu, který vychází každý týden v týdeníku ČZ Strakonice "Naše noviny". Autorem článků je bratr Vlastislav Toman - Mini, který shromažďuje materiály více než 30 let.

Vydáváte také svůj časopis?

Prosíme, pošlete nám alespoň jedno ukázkové číslo a spojení na jeho redakci.

Vřelé díky předem,

redakce

50. výročí založení letos v dubnu oslavil 23. oddíl Severka a v červenci Oddíl VS Kotva z Plzně.

Na letošní rok připadá výročí 70 let od založení skautingu na Zlínsku. Oslavy vyvrcholily ve dnech 18.-19. září celookresním srazem s předhládkou oddílové činnosti a dovedností. Nechyběla ani slavnostní akademie.

Obdobné oslavy proběhly letos i v nedalekých Luhačovicích, které si svou šedesátiletou skautskou minulost připomněly uspořádáním rozsáhlé výstavy už v dubnu.

V Prostějově na Záhoří se v červnu při Závodě vřítat a světlůšek konala platiná vzpomínka k 50. výročí mučednické smrti vlasteneckého kněze P. Metoděje Měčoly, zakladatele katolického skautingu na Prostějovsku.

V Třebíči se začátkem června konala výstava fotografií a ukázek skautské dovednosti.

V pravidelném sloupku Horáckých novin "Junáckou stezkou" jsme se dočetli, že v červnu oslavili v Jaroměřicích na Třebíčsku 70 let trvání skautingu. Oslavy byly spojeny s oblastním závodem vřítat a světlůšek a uvedením divadelní hry "Maugli" podle románu R. Kiplinga.

V neděli 6. září se při mši a odpovedních soutěžích sešli skauti a skautky z Plzeňska na Junáckých dnech v Blovicích.

CHCETE SE DOČÍST
i o vašem okrese či středisku?
Neváhejte a napište!

Chystáte výstavu, oslavy, závody, skautské divadlo?
Umožněte i ostatním, aby se přijeli podívat.

NAPIŠTE VČAS ZÁKLADNÍ ÚDAJE!

Redakce Skautingu DĚKUJE všem, kteří poslali pozdravy ze své letní činnosti.

Redakce Skautingu se omlouvá všem, kdo zaslali příspěvky do časopisu, jež dosud nebyly uveřejněny ani vráceny. Pokusíme se to v nejbližších měsících napravit.

OMLUVA: toto číslo bylo dáno do tisku opožděně z důvodu velkého počtu stále přicházejících objednávek.

JUNÁCI, VZHŮRU, VOLÁ DEN

Zazpívej si potichu první čtyři slova skautské hymny a pak chvíli poslouchej jejich ozvěnu. Nemyslím skutečnou ozvěnu, zachytitelnou sluchem, ale němou vlnití ozvěnu, která se ti rozeznívá kdesi v nitru. Já si tahle čtyři slova zpívám hodně často, třeba když mím poslední domy v poslední ulici a přede mnou se otevírá širý kraj, nebo když pospíchám na schůzku, nebo když se pouštím do obvyklé všední práce.

Tahle čtyři slova a jejich nápěv mají pro mě kouzelnou moc. Probouzejí ve mně radost a nadšení, zahánějí rozmrzelost a únavu. A dobře věm proč. Je v nich zaklato mnoho nejšťastnějších chvil, které jsem prožil v minulosti. Připomínají mi první skautské schůzky, poprvé jsem je slyšel krátce po vstupu do oddílu. Připomínají mi tábory, zpívali jsme je tam každé ráno.

Zazpívej si potichu se mnou: Junáci, vzhůru, volá den! Jestliže v tobě blye skutečné skautské srdce, musíš ucítit jejich ozvěnu. Někde v hloubce tvé duše se otevře nový pramínek radosti. Vjde do tebe najednou ohromná síla. Dostaneš chuť rozběhnout se ke své družině či oddílu a pustit se do nějakého velkého, krásného díla.

Právě na prahu nového skautského roku bychom si měli tahle kouzelná slova zpívat hodně často. A vždycky se dát naplno a s chutí do práce.

Tak tedy: Junáci, vzhůru, volá den!

Zet

Do intenzivních příprav na letní tábory bylo v červnu zařazeno také mezinárodní soustředění holandských skautů provincie Overijssel a českých skautů okresu Litvínov.

V Nizozemí takovému setkání říká **Koempoolen**. Jejich myšlenku přejali v Liberci, když se na podzim 1991 vrátili z podobného "minijamboree" z Ommeu. Organizací setkání bylo pověřeno středisko Mustang. 27. a 28. června se potom na tábořišti Vápeno nedaleko Českého Dubu v údolí říčky Mohelky setkalo na 200 účastníků, z toho asi 50 delegátů z Nizozemska. Prv. den proběhla dobrodružná hra společných holandsko-českých roverských hildek. Druhý den předvedli hosté své skvělé dovednosti se dřevem a lanem. Holanďané ještě celý týden prožívali ve skautských rodinách a na tábořištích.

Skautské ideály překlenuly rozdíly mezi naším, trochu primitivním, tradiční poznamenaným skautingem a jejich svobodnější a volnější vedením hrůtím s prvky modernismu,

někdy i komerce. A tak byla navázána opravdu upřímná skautská přátelství.

V Bukovce u Nových Hradů se uskutečnil divčí tábor s výukou německého jazyka. Nepodařilo se sice zajistit účast německy mluvících skautek, zato zde byli výborní lektoři z řad našich sester a bratrů.

V Sovím údolí u Nových Hradů proběhl již druhý divčí tábor s angličtinou "GOLD 92".

Výuku zde netradičními metodami zajišťovaly skautky z Velké Británie. Anglické sestry se už těší na "GOLD 93". Všem, kteří se na úspěšném průběhu tábora podíleli, patří velký dík za dobře odvedenou práci.

Činovníci "SELEŠKY" a OR Liberec uspořádali společně ve spolupráci s holandskými a anglickými skauty třídní zájezd do Anglie, kolébky skautingu. Ovšem, kromě kladných a přínosných zážitků a zkušeností dočkali se naši

skauti a skautky i zážitků negativních, které bychom neradi přenesli do našeho českého skautingu. Stěžovali si zejména řidiči našich dvou českých autobusů, kteří holandské a anglické skauty vozili.

7. přístav vodních skautů FLOTILA Liberec uspořádal velmi úspěšný putovní tábor po kanálech a řekách Holandska "EXPEDICE OVERIJSEL". Na 6 pramicích ušlo 44 účastníků 240 km po vodních cestách a moři a zúčastnilo se i největšího evropského setkání námořních a vodních skautů NAWAKA v Roermondu. Před 5000 skauty a skautkami si výprava vedla více než dobře, a tak například slavnostní vztyčení československé státní vlajky, hlášení kapitáni NAWAKY a nástup výpravy byl přijat potěškem tisíců přihlížejících, vrčením kamer dvou televizních společností a besky nesčíslných fotografií. NAWAKY se zúčastnila také družina roverů 8. přístavu vodních skautů ALBATROS z Nového Města nad Metují.

Největší setkání skautů radioamatérů je 35. JAMBOREE ON THE AIR (JOTA), které proběhne celosvětově letos ve dnech 17.-18. října. Skauti celého světa si pomocí radioamatérských vysílacích stanic vyměňují pozdravy a navazují přátelské styky. O JOTA byly již uveřejněny zprávy jak ve skautských, tak i radioamatérských časopisech. Radioamatéři - skauti, umožníte oddílům účast na této celosvětové akci! Oddíly, navazte spolupráci s nejbližším radioamatérem, tím spíše, že chystáme týdenní vysílání zpráv pro skauty v pásmu krátkých vln! Přihlašte se k účasti na JOTA předem, abyste mohli k vaší volací značce přidat dodatek JAMBOREE nebo J.

Kontaktní adresa:

Br. Miloš Náděja OK1NV
Konžská ul. 645, 160 00 Praha 6
nebo JUNÁK - OKSCT
P.O. Box 828, 111 21 Praha 1.

Dne 4. srpna 1992 odešel navždy ve věku 93 let František kardinál Tomášek, ementní arcibiskup pražský a primas český, 59. nástupce svatého Vojtěcha.

"Rád Vás vidím,
a pamatujte na slova
- na slovo pána Ježíše Krista:
- vy jste světlo světa
- vy jste sůl země
- ať slunce svítí, kde jsi ty.
Ukazujte ostatním,
co mají správně dělat.
A to je právě to,
co nejvíce je potřeba.
Ať pro pravdu každý z Vás
a každá z Vás
budiž světem pro ostatní,
jak to mají správně dělat.
Buďte ujištěni,
že jsem s Vámi, modlím se,
aby Vám pomáhal Pán Bůh,
ať jste kdekoliv.
A Vám a Vaším drahým
dávám zvláštní požehnání
a ochranu vyprošuji

všemohoucího Boha otce
i syna i Ducha svatého.

Všechno dobré!

To jsou slova, která 14. září 1990 na Hradčanském náměstí ke skautům přinesl kardinál Tomášek.

Děkujeme všem, kteří dokázali, že jsou připraveni, a pomohli při pietním aktu a pohřbu pana Kardinála Tomáška.

VÝZVA HISTORICKÉ KOMISE

Každý rok se nyní slaví kulatá výročí, ke kterým se vydávají mimo jiné i almanachy, podrobně zachycující místní historii skautingu. K práci Historické komise patří neodmyslitelně i neustálé doplňování archivu. A právě tyto almanachy patří k materiálům nejdůležitějším. Jenže se o těchto sbornících často dozvíme s časovým zpožděním, nebo vůbec ne. Žádáme proto organizátory těchto akcí o zaslání alespoň jednoho výňsku almanachu, plakátu, případně dalších materiálů.

Vzhledem k tomu, že dosud nemáme pro archiv potřebné prostory, zaslejte tyto materiály přímo na adresu:

Václav Nosek-Windy,
Ostravská 624
199 00 Praha 9 - Letňany

Dosud se nám podařilo zachytit tyto almanachy:

1915-1990 75. výročí založení divčího skautingu
1920-1990 Junák Skuteč 70 let
1919-1991 Cesta ostravského skautingu

1991 Historie skautingu na Písečku
1921-1991 Výročníce, 70 let skautingu v Praze 8-Kobylisích
1916-1991 Junácký památník, 75. výročí skautingu v Jevošovicích
1991 75 let Hradeckého skautingu
1991 Prvé Bratřislavské skautské dny na Kačíně
1912-1992 80 let skautingu Třebouchovce p.O.

Náčelnictvo kmene OS naléhavě prosí všechny výchovné zpravodaje OS ve všech ORJ, aby se co nejdříve přihlásili korespondencí náčelnictvu OS. Chybí nám evidence o vás, neboť došlo k řadě změn a organizační rada ÚR je nemá podchyteny. Potřebujeme naléhavě úzký styk s vámi - ozvěte se všichni!

Prosíme předsedy ORJ, aby v této věci pomohli a prosbu připomenuli, nebo jména a adresy zpravodajů sdělili náčelnictvu OS sami.

SKAUTSKÉ KALENDÁRIUM ZÁŘÍ- ŘÍJEN

- 1.9.1923** - setkání slovenských skautů s prezidentem T. G. Masarykem v Topolčiankách
- 1.9.1970** - ukončení činnosti Junáka v rámci integrace do SSM a Pionýra - třetí likvidace
- 3.9.1948** - zemřel v Sezimově Ústí prezident dr. E. Beneš, předválečný starosta skautů, později čestný starosta
- 5.9.1876** - narodil se zakladatel čs. skautingu A. B. Svojsík
- 5.9.1932** - zahájení prvního mezinárodního kursu skautek v "Our Chalet" ve Švýcarském Adelsbodenu
- 6.9.1936** - položen základní kámen ke stavbě skautského domova v Jaroměři
- 8.9.1919** - zahájení první lesní školy pro vůdce v Gilwell parku
- 8.9.1977** - zemřel F. A. Elstner, cestovatel a spisovatel, náš první absolvent anglického Gilwellu, vůdce naší první LS
- 9.9.1945** - valné shromáždění Junáka v sále Městské knihovny v Praze
- 10.9.1990** - se narodil Fr. Kulík, učitel, mlynář, spolupracovník ABS, zemský místostarosta, nositel Stříbrného vlka
- 11.9.-12.9.1948** - poslední sjezd Vodních skautů v Kolíně před 2. likvidací Junáka
- 13.9.1950** - oznámení zániku spolku Junák v Ústředním listě republiky Čsl. č. 214
- 14.9.1937** - zemřel T. G. Masaryk - prezident "Osvo-boditel", protektor Svazu junáků - skautů a skautek ČSR
- 14.9.1990** - prezident Václav Havel byl vyznamenán zlatým stupeňným odznakem "Za čin junácký"
- 15.9.1922** - vyšlo v Žilině první číslo časopisu slovenských skautů "Bud připravý"
- 15.9.1970** - ukončení činnosti ústřední rady Junáka a ukončení právní subjektivit středisek Junáka
- 15.9.1990** - obnovena tradice vodáckého závodu Přes tři jezy
- 16.9.1933** - slavnostní otevření nového skautského domo-va v Hradci Králové
- 16.9.1957** - zemřel PhDr. Josef Šimánek, spisovatel, básník, zpravodaj Svazu skautů a čestný náčelník Junáka, nositel Stříbrného vlka
- 17.9.1938** - zemřel po návštěvě Sovětského svazu A. B. Svojsík na streptokokovou nákazu
- 17.9.1968** - vydán po mnoha letech dalšího skautského příležitostního poštovního razítka (k 30. výročí úmrtí ABS)
- 20.9.1938** - pohřeb A. B. Svojsíka za účasti 3 000 skautů a skautek na Vyšehradském hřbitově
- 21.9.-28.9.1946** - navštívila Československo světová náčelní skautek Lady Olave Baden-Powellová
- 21.9.1991** - první setkání skautů sběratelů v aule bývalé Žižkovské reálky
- 22.9.1924** - náčelnictvo získalo čestné odznaky pro absolventy LS - šedý šátek s odznakem LS v jeho cípu
- 26.9.1924** - shromáždění Společnosti národů v Ženevě přijalo Deklaraci práv dítěte
- 26.9.-28.9.1969** - II. Svojsíkův závod - ústřední kolo nedaleko Rudné u Beřouna a "Na Kotlářce" v Praze Dejvicích
- 27.9.1913** - propagační skautský tábor na Císařském (nyní Trojském) ostrově
- 28.9.1911** - přednášel ABS na středoškolském kursu pro učitele o skautingu, jak ho viděl v Anglii
- 28.9.1946** - zahájení ústředního kola I. Svojsíkovy závodu v Praze na Strahově
- 28.9.1991** - III. Svojsíkův závod - ústřední kolo v Roztokách u Prahy
- 29.9.1906** - narodila se Anna Filipová, bývalá místostarostka Junáka, nositelka Stříbrného trojlístku
- 29.9.1973** - zemřela Vlasta Koseová, bývalá náčelní Junáka, nositelka Stříbrného trojlístku a dalších skautských vyznamenání
- 30.9.1948** - ultimativní datum vstupu členů Junáka nad 15 let do ČSM

- 2.10.1921** - skautská Plzeň vítá prezidenta T. G. Masaryka
- 2.10.1970** - úředně zastavena činnost Českého Junáka ministerstvem vnitra
- 3.10.-4.10.1913** - opakovaný propagační tábor na Císařském ostrově
- 5.10.1922** - koncert Českého kvarteta pořádaný Svazem Junáků skautů v Obecním domě v Praze - Smetanové síni za účasti TGM, dr. E. Beneše a dalších
- 6.10.1946** - oddílová rada 30. odd. Ostrava dala podnět k založení mohyly na Ivančence v Beskydech k uctění památky skautů popravených nacisty
- 9.10.1904** - se narodil br. generál ing. Eduard Uřeš, nositel řádu Stříbrného vlka
- 12.10.1950** - dopis min. vnitra ÚV ČSM o vymazání orga-nizace "Junáka" z registru spolků Národní Fronty
- 12.10.1938** - zemřel místostarosta Svazu Junáků skautů br. Jan Novák, blízký spolupracovník A. B. Svojsíka
- 13.10.1935** - založena "Liga katolických skautů" v ČSR jako volné sdružení v Brně. Za hlavní sídlo byla vybrána Bratislava
- 15.10.1940** - vyšla poslední předválečná čísla Činovníka (roč. XXI, č. 8) a Junáka (roč. XXVII, č. 2)

Ze Skautského kalendária
br. Punčocháře vybral a doplnil - Windy

Fotografie Ivo Vacíka, která ukazuje vyšehradský hrob Náčelníka A. B. Svojsíka, pochází z roku 1971, z období "ztu-žené normalizace".

"Pod Vyšehradem jsme kolem třetí hodiny ranní převzali velikou kyticí růží, převázaných trikolórou. I po letech mi zatrne, když si vzpomenu, jak jsme s kamarádem, který pod tričkem ukrýval vlajku a ceduli s nápisem, pospíchali temnou nocí nahoru. Tam jsme se setkali s dalšími bratry a společně pak leželi přes plot hřbitova, " říká jeden z účastníků.

Tehdy, v noci ze 16. na 17. září, zahala skupina pražských roverů část Náčelníkovy hrobky československou vlajkou a na ni umístila nápis - skauting vylučuje totalitu, totalita vylučuje skau-ting. Slova, která ABS pronesl, již vážně nemocný, po svém návratu ze studijní cesty po SSSR v roce 1938.

Hrob Náčelníka byl dne 17. září 1971 hojně navštíven. Svědčilo o tom množství květín, zapálených svíček a drobných skautských výrobků. Desítky bratrů a sester spatřilo a četlo téměř prorocká slova našeho zakladatele připravená na červenomodrobílý vja-ce. Palmě žádný z nich nevěřil, že doba, kdy budeme v obavách klást kyticí na Svojsíkův hrob, bude tak dlouhá. JZP

O zakladateli československého skautského hnutí už bylo napsáno mnoho článků a knih.

A tak snad víc nežli rozsáhlý rozbor jeho díla vám přiblíží tohoto nevdědného člověka několik dat a především úryvky ze vzpomínek samotného ABS a jeho spolupracovníků.

levnější, až přes Karlův most, jediný s volným průchodem. A když již museli jít přes most, kde se vybíralo mostné, nesl jeden druhého na ramenou, aby platil jen za jednu osobu.

Podle vyprávění ABS

ABS

- 1876 - se narodil v chudé rodině jako druhý ze čtyř synů Antonín František Svojsík
- 1896 - po studiích na učitelském ústavě učí na obecné škole ve Slivenci, zároveň si zvyšuje kvalifikaci
- 1901 - nastupuje jako profesor tělocviku na žižkovské reálce
- 1902-06 - cestuje často s Českým pěveckým kvartetem, mj. po Americe, Indii, Číně a Japonsku
- 1910 - dozvídá se o skautingu
- 1911 - jede se seznámit s jeho podstatou přímo do Anglie, a hned po návratu překládá knihu *Scouting for Boys*
- 1912 - vydává *Základy junáctví*
- 1914 - zakládá spolek Junák - český skaut
- 1918 - svolává junáky k službě nově vzniklému státu
- 1919 - vzniká Svaz junáků skautů RČS a ABS se stává jeho náčelníkem
- 1922 - vzniká Svaz Slovenských skautů, náčelníkem je opět ABS
- 1936 - pod hrozbou války vydává svou poslední knihu *Skauting brannou výchovou mládeže*
- 1938 - odjíždí do Sovětského svazu seznámit se s tamní výchovou mládeže, vrací se nemocen a po těžkém zápase se smrtí umírá

Oficiální fotografie br. náčelníka z roku 1920

Zní to snad tvrdě, ale je to pravda, že nevím z vlastní zkušenosti, co je to mltí otce, a že jsem ho dokonce nikdy ani nepostrádal. Ovšem jen zásluhou matky.

Tatínek byl hrdinská postava i povaha. Zachránil nejednu lidský život a za hrdinnou pomoc při povodni dostal dokonce zlatý záslužný kříž s korunou. Ale snad ještě větším hrdinou byla maminka.¹⁾ Bylo jí 27 let, když otec zemřel a zůstali jí čtyři hoši.²⁾

Nejstaršímu bylo pět let, nejmladšímu tři měsíce. Na otce si vzpomínám, jak mne honil šátkem kolem stolu a na chladnou zeď u okna, odkud nám dětem ukazovali jeho pohřeb na náměstí královodvorském a kde jsem pak plakával.

Pense bylo na pět osob 72 krejcarů denně, nezbylo tudíž než přivydělávat šitím prádla. Za ušití dělnických spodků z tuhé látky se platilo 10 krejcarů. Matka byla zdravá a veselá, ale přemíra práce ji záhy přemohla, zeslábla, dostavilo se chřepení krve a s ním konec našeho dětského štěstí. Nespal jsem starostí a slyšel jsem za noci plakat i staršího bratra Aloise.

Byli jsme děti, ale podělili jsme energii po rodičích. Radili jsme se s bratrem a usilovně se starali jak pomoci. A záhy věděli jsme si rady. Měli jsme pěkné dětské hlasy, zpívali jsme na kůru, v Národním divadle, po prvé na premiéře Dvořákovy Svaté Ludmily a pak velmi často v Proroku, Carmen, Otellu, Jakobínu, Sedláku kavalíru aj. Pomáhali jsme slabším spolužákům, nabídlí se k práci na zahradách - celé řty kamení jsme snesli s kamenitých strání a proměnili v zahrady. Čtyři malí pracovníci - to byla má první skautská družina pro výchovu prací, životem, tuhou výchova těla, rozumu, vůle i citu. Matčina často opakovaná slova: "Povinnost. Nejen jako dobře dělat", šla s námi celým životem.

Ze vzpomínek ABS

Stýkali jsme se 26 let. Čím déle jsem ho znal, tím více jsem si ho vážil. Jeho pracovitost, přesnost a organizační talent byly obdivuhodné. Pověstné byly jeho notýsky. Nevím, kolik jich za rok popsal svým drobným a uhlédným písmem. Poznamenával si do nich všechny postřehy, nápady, úkoly, přání a stížnosti, diskusní příspěvky v náčelnictvu nebo ústřední radě, atd. A pak soustavně vyřizoval bod za bodem, podle možností téhož dne, až byla stránka zaškrtnuta a bylo možno pokračovat na čisté listu. Všude chodil, o všem se chtěl vždy přesvědčit osobně. Navštívil snad všechny okresy v republice. Vizitoval tábory, přednášel v Lesní škole, redigoval a psal, pracoval v mezinárodním skautském výboru, jezdil s junáky za hranice. Dodnes nevím, jak to časově i fyzicky stačil. A to vše konal zadarmo! Nebyly subvence, nebyla státní auta, byl jen plat středoškolského profesora a rodina, která se uskrmovala.

Ze vzpomínek akademika Josefa Charvátka

"Profesor Svojsík je muž, jakých bychom my, Češi, potřebovali nejvíc."

z táborového deníku Jiřího Wolкера

Úryvky vzpomínek jsou z nevydaného rukopisu monografie Rudolfa Plajnera: ABS 1876 - 1976

Pozn. red. ¹⁾ Ludmila Svojsíková, rozená Havlíková

²⁾ Čtyři bratři, Alois, Antonín, František a Gustav

Dva bratři chodili vždy nakupovat chléb ze Smíchova na pravý břeh Vltavy, kde byl bochník sice horší kvality, ale přece jen

Pozdravný dopis Svazu skautů a skautek Čech, Moravy a Slezska zaslaný V. aněmu Junáka vyvolal neobyčejně živou odezvu - kladnou i zápornou - a vzbudil zájem především o samotnou tuto organizaci. Po známém skautském činovníkovi, zesnulém br. dr. Karlu Průchovi, stojí v jejím čele bratr Ivo Vacík. Rozhodli jsme se mu tedy položit nejčastější otázky.

CO JE A CO NENÍ

Svaz skautů a skautek Čech, Moravy a Slezska

Bratře Vacíku, mohl bys čtenáře Skautingu krátce seznámit se svým působením ve skautském hnutí?

Oddíl, v němž jsem vyrůstal, nalezl díky několika rodičům jeho členů zabezpečení jako složka komise mládeže při Prezidiu ČSAV. V roce 1965 se stal součástí střediska Psohlavci, které se v roce 1968 podílelo na obnově skautingu.

V roce 1963 jsem na táboře na Úterském potoce skládal skautský slib. V oddíle jsem prošel všemi funkcemi, roku 1969 jsem se stal jeho vůdcem. To už měl, od "psolaveckých" dob, číslo Pět. Prožil jsem s ním také složité hledání nové organizační základny po ukončení činnosti Junáka v roce 1970. Nikdy jsem nevstoupil do PO SSM navzdory přímému i nepřímému doporučení z úst tehdejších nejvyšších představitelů Junáka. Pracovali jsme nejprve jako oddíl branné turistiky Svazumu, od roku 1972 jako TOM až do roku 1989, kdy okamžitě přešel do Junáka a kdy se jeho starší členové a odchovanci automaticky zapojili do obnovování skautské organizace.

Nikdy jsem tedy nebyl členem žádné politické strany. Navíc patřím ke generaci, která myšlenkově vyrůstala z traumatu přelomu 60. a 70. let a v konfrontaci s nimi si vytvářela názor na tehdejší oficiální skautskou politiku i politiku komunistického režimu. Hledali jsme usilovně po celých následujících dvacet let cesty, jak skutečně nepokřiveným skautingem co nejvíce pomoci naší společnosti. Toto hledání a samozřejmě nalézání mě přivedlo k řadě předlistopadových občanských aktivit, do redakce samizdatového Čínu a také k podílu na třetí obnově skautingu.

Shledáváte tedy skauting v Junáku pokřivený, a proto jste založili SSaČMS?

Příčin bylo několik, tato pouze jednu z nich. A neřekl bych, že nejdostatnější. Pokřivenost našeho skautingu ležela v zásadním nerozlišování forem a obsahu. Tato okolnost, která má bohužel dosti širokou základnu, by byla, podle mého soudu, nikoliv snadno, nicméně přesto odstranitelná. Totiž jasnou a srozumitelnou definici, co je a co pouze chce být skautingem.

Zásadní obtíž je však v tom, že vedení Junáka před V. sněmem nemělo v úmyslu udělat hloubkový rozbor činnosti ústředních orgánů Junáka z let 1968-70, tím méně z ní vyvodit důsledky. Především očistit jej od lidí, kteří tehdejší situaci (a ostatně i dnešní) způsobili. Ten-

to problém mohl být dávno vyřešen ku prospěchu praktického skautingu, kdyby tomu nebránili lidé ve vrcholných pozicích Junáka, kteří se obávali a obávají pojmenování vlastních vin, zklamání, ale i konjunkturálních a bezzásadových snah. Fakticky až pod naším tlakem, myslím tím tu skupinu lidí, kteří obnovovali skauting po listopadu 1989 ze Spálené ulice, bylo tehdejší prozatímní vedení Junáka, do jehož čela se postavil dr. Sum, donuceno odvolat některá neomluvitelná prohlášení tzv. ústřední rady Junáka z roku 1970. Jsem pevně přesvědčen, že sami od sebe by to nikdy neučinili.

Dr. Sum zpočátku tvrdil, že podobná prohlášení, od nichž jsme žádali jasné distancování, neexistují, že nikdy nebyla napsána, vytištěna. Ačkoliv je sám podepsal, a jak se ukázalo dodatečně, na mnohých z nich intenzivně pracoval. Byl pod nimi podepsán pouze on, samozřejmě. Žádali jsme, aby tyto lidé a dále ti, kteří tvořili tzv. stranickou skupinu KSČ v Junáku, odešli ze svých vedoucích funkcí a dále nekandidovali.

Bylo pro nás nepřijatelné a ponižující, že tzv. iniciativní skupina, vydávající se za

oficiální vedení organizace Junáka (Pludek, Macháček, Břicháček, Pfeiffer) vyjednávala obnovu s šéfem SSM a pozdějším vůdcem KSČ Vasillem Mohoritou. Této švejkoviny, kterou oni nazývali taktikou "dostat se z deště pod střechem a později do volného prostranství", jsme měli prostě dost. A když jsme viděli, že tíhli lidé, kteří by před pár měsíci možná poslušně zvedli ruku pro odsouzení Václava Havla, kdyby taková situace nastala, se tlačí, aby byli ve skautské delegaci, která mu už jako prezidentovi mašlovala v čele skautských šiků vzdávat hold, byla to jen další kapka do už tak přetékajícího džbánu trpělivosti. Všechno byli totiž schopni prohlásit za taktiku. Včetně svého ostud-

ného odsouzení mezinárodního skautingu v roce 1970 a vysloveného souhlasu s nastupující "normalizací". Je tragikomické, jak tihle lidé plní stránky skautského tisku vzpomínkami na to, jak je v období totality navštívila nějaká zahraniční skautka, už starší dáma na turistické cestě, či jak "ilegálně" sbírali skautské známky a za tuto "odbojovou" činnost si rozdávají zlaté, stříbrné a bronzové medaile.

Myslíte si, že tyhle věci širokou skautskou veřejnost zajímají?

Na to nemohu odpovědět jinak než tak, že nezajímají-li ji, pak tedy k její vlastní škodě. A k tomu připojuji známou pravdu o lidu, který má takovou vládu, jakou i zaslouží.

Rozhodli jste se tedy opustit jednotnou skautskou organizaci, o níž celý život bratr Svojsík usiloval, a založili organizaci svou?

Historická pravda je poněkud jiná. Bratr Svojsík nepochybně o jednotu skautingu usiloval. Ovšem tzv. jednotu skautských organizací dosažená v období 2. republiky, už po jeho smrti, byla jednotou vynucenou politickými okolnostmi. A to nikoliv mezi skautskými organizacemi, neboť jedinými skutečnými skautskými organizacemi hodnými toho jména, které tvořily základ nové organizace Junák v roce 1939, byly Svaz skautů a skautek RČS a Svaz katolických skautů. Další dvě organizace - ČKJV a Švehlovi junáci, byly organizacemi politických stran, které pouze využívaly přítažlivých forem skautingu pro své politické cíle, stejně jako skauti DTJ či Skauti práce KSČ.

Nejsem si jist, že by bratr Svojsík právě o takovéto sjednocení usiloval. A používat je jako argument snad proto, že takováto jednotka je něco neměnného, nepodléhajícího vývoji, je přinejmenším zavádějící. Tolik k historii tzv. jednoty skautingu u nás.

Svaz skautů a skautek Čech, Moravy a Slezska jsme se rozhodli založit proto, že náprava věcí v Junáku setrvala v nehnuté poloze, navíc se trhlina v chápání toho, jakou úlohu má skauting ve společnosti hrát, mezi námi a vedením Junáka stále více prohlubovala. Jednoduše řečeno, rozhodli jsme se být skauty, se vším, co z takového závazku vychází. Včetně jasného a průhledného plnění ústav WOSM a WAGGGS.

Jestliže jsme trpěli nechtutností k některým skautským reprezentancím junácké organizace v roce 1970, nevidíme důvod,

Člověk může udělat velkou chybu, a přece může být v právu, ale nemůže se denně dopouštět malých chyb a přitom obstat ve společnosti poctivých lidí.

E. T. Selon

abych byl přesný, proč si dále kazit žalu-
dek i v době, kdy je na túto nemoc jed-
noduchý lék: slušný odchod a prípadná

chu obavy. Stejně zásadní pohledy na
skauting uplatňujú totiž už i naši YMCA
skauti, ktorí zahájili činnosť letos v kvé-

bratrská spolupráce. Ve svete není tento
stav vůbec ničím neobvyklým. V našich pod-
mínkách má, bohužel, jedinou stinnou
stránku.

A to?

Pochopitelně usilujeme o přijetí do mezi-
národních skautských organizací WOSM
a WAGGGS. To nelze jinak, jak známo,
než prostřednictvím národní zastřešující
organizace. V okamžiku, kdy se staneme
jejími členy (a snažíme se o to marně od
svého vzniku v roce 1990), zpochybníme
před WOSM a WAGGGS plnění závazků
Junáka k těmto organizacím. Naše pro-
hlášení se ke světovému skautingu je
jednoznačné. V první řadě v respektová-
ní příslušné formulace duchovní dimen-
ze skautingu, obsažené ve znění skaut-
ského slibu. Z tohoto okamžiku mám tro-

nu. I to se snaží o přijetí do českosloven-
ského skautingu (Českého a Slovenského
skautingu) a i jejich slib je v podstatě
zpochybnutím slibu odsouhlaseného de-
legáty V. sněmu Junáka.

Co jsi říkal výsledkům V. sněmu?

Byl jsem tam vyslán za časopis ČIN a cí-
l jeho průběh jsem sledoval. Nejsem
přesvědčen o tom, že se tak mnoho sta-
lo. Starostou je sice bratr Jiří Navrátil,
kterého si vážím, ale záklisť předsta-
vované placenými funkcionáři organiza-
ce a některými vysokými činovníky, kteří
mají vždy silné tendence tahat za všech-
ny šňůrky, je ještě temnější a neprůhled-
nější. Pokud jde o přihlášení se Junáka
ke světovému skautingu, není opět ničím
jiným než jedním z dlouhé řady kompro-

misů, které udělal od svého založení v ro-
ce 1939. Zklamání přineslo sice uká-
né, přesto však nepochopitelné počí-
nání křesťanských oddílů. Za co to vymě-
nil svého Boha ve skautském slibu? Za
dotace? Za teplé peřinky jistot a pohodlí?

**Nemyslíš si, že by právě tato okolnost,
dotažená podle tvého receptu do ko-
nečných důsledků, způsobila v orga-
nizaci odstředivé tendence, a že tedy
právě proto je tento kompromis ve znění
našeho skautského slibu důležitý?**

O kompromisech už byla řeč. Tato spo-
lečnost i tato organizace jich užila, podle
mého soudu, hojněji než kterákoliv jiná.
Možná že se pletu, ale myslím si, že přišel
čas kompromisy nahrazovat zásadovostí
a věrností ideálům, vůči nimž mají vzpo-
mínky na krásné tábory, měsíce v úpl-
ku a obrovské totemy pouze doplňující,
servisní význam. Společně mají jen to, že
sloužily a jistě budou i nadále dobře sloužit
nejvyšším mravním příkazům, tedy obsa-
hu skautingu.

**Mohu se na závěr zeptat, co tě po
celou dobu našeho rozhovoru nutilo
k úsměvu?**

Jestli jsem se usmíval, tak to v žádném
případě nebyl úsměv škodolibý, ale spíše
lidský. Nad ztrátou času. Tvého i mé-
ho. Nevěřím totiž příliš, že tento rozhovor
ve Skautingu vyjde.

A kdyby přece?

Pak by tato okolnost stála za velmi vážné
zamýšlení. Každopádně bych byl příjem-
ně překvapen.

rozhovor vedl Jiří Zachariáš
autorizoval Ivo Vacík
ilustrační foto z V. sněmu Jan Závřel

STAŇME SE STAVITELMI MOSTOV

Most je to,

- čo spája dva brehy ťažko prekračiteľných prúdov,
- spája dva vrchy nad divou, nebezpečnou strminou,
- spája ostrovy s pevninou, kontinet s kontinentom,
- spája bystrinou rozdelenú dedinu,
- spája skautský tábor s cestou za ľuďmi,
- spája sídliská a mestá...
- Mosty spájajú aj ľudí s ľuďmi, človeka s ľuďmi, človeka s člo-
vekom. Most je podávaná ruka, ktorá nás spája, volá do skaut-
ského kruhu v mene skautského ducha.
- Most je možno postaviť, keď sa nájdu dva pevné body naproti
sebe na rozličných brehoch rieky, či názorov. Iba tak možno
urobiť shodnú cestu medzi nimi - vyššie, či vysoko nad tým, čo
sa zdalo neschodné, rozdielne, rozdelené.
- Most musia chcieť stavať ľudia z obidvoch brehov. Nestačí
dobrá vôľa a úsilie z jednej strany, keď by ta druhá nechcela
spojenie. Ba, možno by aj hatila prácu na stavbe mostu.
- Most treba postaviť pevný a bezpečný. Musí uniesť ľudí s ob-
idvoch strán aj s nich bremenami. Každý most má svoju nosnosť
a ochranné zabradie, aby nik z neho nemusel spadnúť. Z mosta
tedy nemožno vykročiť korymkoľvek smerom. Iba tam a späť.
- Most nie je možné postaviť iba do polovice. Končil by sa nad
priepasťou. Každý most treba postaviť celý, z jedného brehu na
druhý. Nech vydrží počas celého života jednej aj viacej generácií.
- Most nie je na to, aby sa na ňom pobývalo, otáľalo, stanovalo.
Most je cestou k cieľu. Bez mosta by bolo neschodné dosiahnuť
cieľ. Tedy, most nie je cieľom, iba obrovskou cestou, ktorá spája
cez veľké prekážky ľudí a ľudský svet.
- Stavať most je neľahká práca. Tu nemožno šľadovať, robiť na
efekt. Stavať treba poctivo. Každá nepoctivosť a povrchnosť sa
vymstí. Zničí sa most a zvíťazí priepasť. Ľa, neraz zničí alebo

poznamená tých, ktorí považovali most za dobrý. A na dlhý čas
zostáva nepremostená priepasť. Ľudia musia hľadať iné cesty,
ich cieľ - aj životné ciele - sa vzdaluje. Často stratia odvahu ísť
znova za ním.

- Stavať most je aj radosťná práca. Poznáte radosť z únavy po
dobré vykonanej práci? Radosť zo sebezaprenia? Radosťné je
aj stavať od človeka k ľuďom, od človeka k človekovi. To už
netreba kričať z brehu na breh a občas nedopčuť, či počuť iné,
než bolo povedané, či myslené. Už sa netreba vyhovárať, že
nepočujeme, možno prejsť, rozebehnúť se cez most, podať si
ruku, padnúť si do náručia!

- Stavať most vyžaduje aj rozhodnosť a odvahu. Človek si musí
urobiť plán, vopred premyslieť celú konštrukciu, vybrať materiál.
Most sa nestavia z papiera, ani z bubliny, ale z pevného, do-
brého, zdravého materiálu. Z toho najlepšieho, čo je v nás.
S odvahou stavať mosty k ľuďom znamená vyjsť zo svojej
izolácie. Treba sa vzdať sobeckej myšlienky, že som lepší
- a všetko, čo som spravila na svojom brehu je aj tak nej-
dokonalejšie. Po mostoch prichádzajú ľudia s inými zkuše-
nosťami, neraz s múdrymi návrhmi, ako lepšie žiť bez samo-
ľubosti, pocitu dokonalosti, bez túžby po moci - zato s túžbou
služieb, stať sa menším, ešte menším.

Treba mať odvahu poznieť sa na seba očami druhých sesier,
ktoré možno lepšie vidia z diaľky nedostatky "môjho brehu".

- Stavať mosty znamená prekonávať samu seba a služiť. Každý
deň znova. Daž si podať ruku tam, kde je niekto silnejší,
múdrejší a úprimne nám chce pomôcť. A podávať ruku tam, kde
druhých treba previesť cez prekážky, cez zlé cesty, cez to, čo
nás rozdeľuje navzájom i v nás samých.

- Podávaná ruka je mostom!

Staňme sa staviteľkami mostov, sestry! V skautingu, doma,
v práci, medzi susedmi, v občianskom živote!

(Z poselství sestry Ily Vaňkové absolventkám DILŠ 1991)

Před necelými třemi roky žádaly milióny občanů Československa svobodu. Dnes už můžeme vidět první výsledky toho, jak tato občané se svobodou (kterou si nezasloužili, ale která jim byla darována) dokáží naložit. Krátce před posledními volbami si u nás americká Nadace pro rozvoj demokracie začala rozsáhlý průzkum. Závěrečná zpráva shrnula několik zásadních poznatků. Snad nejdůležitější je tento:

"Celkové výsledky ukazují, že porozumění demokracii i tomu, jak demokracii prosazovat a chránit, je v ČSFR zatím slabé. Sklon velké části populace ke zjednodušujícím řešením... vytváří politicky poměrně křehkou situaci."

Volby daly této obavě zcela za pravdu. Křehkým se ukázalo samotné Československo. Ačkoli si to i podle zmíněného průzkumu naprostá většina občanů Čech, Moravy, Slezska i Slovenska nepřála, rozpadá se nezadržitelně naše společná vlast. A přece si tyto občané (zvláště výrazně na Slovensku) tuto cestu zvolili.

Aby to tak nedopadlo, museli by se mnozí, dřív než volili, hlouběji zamyslet nad motivy svého rozhodnutí a nad jeho skutečným dosahem. A to je důvod, proč o tom píší v našem

Důsledky našich rozhodnutí

skautském časopise.

I my jsme se docela nedávno (na sněmu) účastnili něčeho podobného - byl v malém: hlasování o návrhu zvýšit členský příspěvek ve prospěch skautského tisku, tedy našeho jediného veřejného časopisu Junák. Delegáti velkou většinou tento návrh zamítli.

Ve chvíli hlasování jsem s pracovní skupinou pro slib a zákon dokončoval závěrečnou zprávu. Nevím tedy, v jaké atmosféře došlo k tomuto rozhodnutí. Ani jsem z tváří sester a bratří nemohl vyčíst, co je asi k takovému rozhodnutí mohlo vést, jakou

mu přikládali váhu a s jakým pocitem přijali výsledek hlasování. Nevím tedy, do jaké míry si uvědomili, že svým rozhodnutím prakticky poslali jediný skautský dětský časopis "ke dnu". Možná, že někteří opravdu považují za správné, aby od roku 1993 naše hnutí nemělo žádný časopis pro skauty a skauty. Ale pochybuji, že si to myslí ta velká většina. Prostě neuvažovali o důsledcích svého rozhodnutí. Vůbec si nespojili své hlasování s okolnostmi, za nichž dnes musí takový časopis bojovat o svůj holý život. Po tomto rozhodnutí je už zbytečné vymýšlet, jak by se mohl a měl náš časopis zlepšovat. Pokud na svém rozhodnutí setrváme, od ledna 1993 už žádný nebude. Dětský časopis vydávaný čtrnáctidenně v nákladu kolem 25 000 - neboť víc při celkové počtu 60 000 skautů a skutek není reálné - musí být značně prodělečný. Dotaci na periodický skautský tisk nám nikdo nedá. To jsou jasná fakta. O nich ovšem bylo třeba přemýšlet před rozhodnutím, před tím, než použijeme své svobody a svojí volbou přispějeme k nějakému řešení.

Bylo to řečeno už mnohokrát, ale zatím se zdá, že s malým užitekem: Svoboda neznámá "dělat si, co chci". To je při nejlepším volnost, která ovšem snadno poklesne ve svévoli. Svoboda je možnost uvědoměle přispívat k tomu, co považujeme za správné. A to, "co je správné", stanoví pro nás skauty docela pěkně náš slib a zákon. Samozřejmě - neřeší za nás naše úkoly, které máme vyřešit my. Dokonce ani z nás nesmíme tíhu rozhodování. Ale dává základní rytmus užívání naší svobody. A vede nás, kteří chceme právě skrze skauting poskytnout našim dětem a mládeži nejlepší školu svobody, abychom se sami učili počítat s důsledky našich rozhodnutí.

Naše svoboda má moc spoluvytvářet dějiny. Na této důvěře je mimo jiné založena i demokracie. Svoboda není "poznatá nutnost".

Svoboda je náš šancí spolupracovat každý den se záměry Pravdy a Lásky. To je jistě velmi zodpovědné. Ale - není to hlavně úžasné?

Jiří Zajíc - Edy

Letos si připomínáme 80. výročí prvního tábora českých junáků uskutečněného v červenci roku 1912 ve vorlovských leších u Lipnice nad Sázavou pod vedením zakladatele našeho skautingu A. B. Svojsíka. R. Plajner tento tábor později charakterizoval jako "Velký pokus 1912" - pokus prokázat vhodnost skautské

PĚSKY NA LIPNICI

výchovy pro naši mládež.

Psal se 13. červenec roku 1912 a A. B. Svojsík s 13 chlapci se vydal do žižkovské realky směrem k hradu Lipnice do Vorlovského poleš, aby si tak ověřil nároky začínajícího skautingu na mládež. Program byl náročný (jak později popisuje i J. Wolker, který se těchto táborů účastnil v letech 1916 a 1917). Stejně tak i cesta s dvoukolákem z Prahy až do Bratřova - na místo tábořiště - byla zkouškou tělesné zdatnosti junáků. Na táboře postavili "zvonák", čtyři menší celkové stany, kuchyň a sklepy, zbudovali lávky přes potok, studánku... V počasí Vysočiny, za častého chladu a únavy si tak na vlastní kůži ochutnali skautování...

STOP!

Rok 1970 - 23.-28.6. se vypravili veteráni Svojsíkova oddílu po stejné trase jako ABS. Bylo jich osm a jejich věkový průměr přesahoval o půl století věk svých předchůdců...

STOP!

Rok 1992 - 23.-28.6. roveři ze středisek Ostřiz a ZHSK se rozhodli opakovat cestu, kterou se před 80. lety započala psát historie a současnost skautingu u nás.

Bylo nás sedm v dobových oblecích, a dvoukolák jsme měli půjčený od paní z Kozího náměstí na Františku, která nás ubezpečila, že určité dojde, neboť je z první republiky - a to je dobré - a ona už s ním byla i v Vltavě...

Dřevěné loukotě funebráckého vozu rachotily po kočících hlavách Starého Města a Žižkova. Tady totiž - na Sladkovského náměstí u bývalé realky byl náš start. Ve slejváků, který těsně před startem začal, se šlo o pár lidí, včetně skautské kapely Los Gingos, kteří nás přišli vyprovodit.

V 16,30 jsme za deště vyrazili směrem na Strašnice, Dolní Měcholupy do Říčan. Lidé v autech i na ulicích byli naším vzhle-

dem značně překvapeni. Pletli si nás s potrhými maturanty i s potulným divadlem, táhnoucím do Haškovy Lipnice.

Jen řidiči pravidelných autobusových linek si na nás během čtyř dnů cesty zvykli a již z dálky nás zdravili dlouhým trubením.

Přes Kutnou Horu, Čáslav, Světlou jsme mířili k Okrouhlicím a Bratřovu. Ač tomu ani naši přátelé moc nevěřili, stihli jsme to do vorlovských lešů k Wolkerovu pomníčku do pátku odpole. Jen ta naše prvorepubliková kára to málem nepřežila. Tady, na konci cesty, jsme zrekonstruovali dobový tábor i se zvonovým stanem a připravili malou výstavu o skautingu za

Foto Jan Kotlan

první republiky a o podobné cestě před třicet lety.

Asi se ptáte proč to vše? Ne proto, aby se o nás mluvilo, ani proto abychom se vyhnuli předtáborovému balení. Byla to asi touha něco dokázat. Vyzkoušet si, že jsme ještě nezleniveli ve svých křeslech u obrazovek, na kterých se promítá náš vlastní konec, a že to, co dovedli ti před námi, dovedeme také.

Špendlík a Zrzek

Rangers a roveři,

nalistovali jste stránku, na které se budete pravidelně setkávat se zprávami, návrhy a nápady pro vaši činnost. Všichni víme, co naše hnutí duší právě Vám. Je proto na čase společně začít vytvářet náš roveřing, aby nikdo z Vás nebyl nucen v patnácti letech odejít ze skautského oddílu jenom proto, že ho "skautování" už omrzelo, nebo mu bylo dokonce znemožněno.

V. sněm Junáka se kromě jiného vyslovil k zásadním výchovným otázkám (viz mimořádné číslo JH) a zvolil nová náčelnictva. Na jejich zasedání koncem května jsme byli pověřeni koordinovat skupiny pro roveři a pro rangers. (Jedná se o dvě samostatné skupiny, které však budou úzce spolupracovat.) Během prázdnin jsme proto mohli "jen" promýšlet, co nás čeká v nejbližších měsících a letech, a pokusit se zformovat své představy o činnosti obou skupin a jejich kooperaci (dále jen skupina RS). Kromě toho jsme v červenci a srpnu navštívili tábory a kursy, kde jsme přímo s dospívajícími dětmi a chlapci debatovali o jejich programu a hledali mladé činovníky pro práci ve skupině RS. Své návrhy jsme pak předložili na prvním poprázdňinovém zasedání oběma náčelnictvům. Cíl je totiž naprosto jasný: vytvořit odpovídající program pro dospívající skautky a skauty v naší republice, který by otevíral široké možnosti pro rozvoj osobnosti.

Proč je to potřeba? V určitém věku přestává mladé lidi zajímat běžný program skautského oddílu, přehodnocují svůj vztah k vedení oddílu, hledají svou identitu, vzniká u nich animosita vůči pobytu v přírodně krásné přírodě atd. Skauti a skautky prostě dospívají. Pro rychle se měnící potřeby a zájmy jsou dospívající v oddílech nespokojeni a odcházejí nejen z těchto oddílů, ale ze skautského hnutí vůbec. Pokud v oddílech zůstanou, je z nich mnohdy vytvořena "pracovní skupina", která musí jenom zabezpečovat činnost ostat-

ním. Vůdkyně a vůdci oddílů se nechávají často smířit s tím, že i dospívající děvčata a chlapci mají právo na vlastní samostatný program. Rádi bychom proto pomohli vytvořit ze skautingu takové hnutí, které je přitažlivé pro každého od dětství do dospělosti, a přitom, aby to bylo hnutí, které vychází z tradic a je současně moderní a odpovídající potřebám mladých lidí na prahu 21. století.

Kde začít? Domníváme se, že se potřebujeme ze všeho nejdříve vzájemně dobře poznat. Podle registrace víme, že ve věku 15 až 18 let máme zhruba dva a půl tisíce dívek a chlapců a že existuje 32 samostatných RS kmenů. Víme však také, že v mnoha oddílech či střediscích jsou menší skupiny roveřů a rangers, které mají bohatou činnost; a naproti tomu některé tzv. kmény RS jsou pouze označením pro skupiny skautů starších 15 let bez jakéhokoli roveřského programu; zkrátka že "skautují s červenou šňůrou".

Porovnáme-li programy pro dospívající v různých zemích, zjistíme, že jsou v každé zemi jiné. Jedno však mají společné. Jsou totiž dynamické a jsou "ušitý na míru" potřebám mladých lidí v daných společenských podmínkách. Dalšími jejich společnými rysy jsou mimo jiné činnost fyzická, je jejich charitativně sociální zaměřením a utváření mezinárodního přátelství - písemnými i osobními kontakty. Tímto zaměřením se odlišují od pojetí tzv. klasického roveřingu jako "skautingu", jak je program pro dospívající ještě u nás mnohdy chápán. Máme oficiální i osobní kontakt s řadou evropských programových týmů RS a postupně s nimi navazujeme úzkou spolupráci. Lze konstatovat, že tak jako u nás se program pro dospívající teprve tvoří, tak se v současné době ve většině zemí, kde se skauting vyvíjel bez přerušování, právě tento program modernizuje. Důvodem těchto změn jsou měnící se potřeby a tužby mladých lidí a jejich postavení ve společnosti.

Naším cílem je vytvořit takovou programovou náplň pro dospívající, která by

odpovídala nejrozumnějším podmínkám, v nichž skautují, a která by umožňovala celkový a přirozeně vyvážení vývoje osobnosti každého z nich při respektování jejich rozdílných sociálních rolí. Znamená to, že je to cíl dlouhodobý, který si jistě vyžádá i určité experimenty a následné úpravy. Podmínkou úspěchu je jistě především výchova vůdkyň rangers a vůdců roveřů, vytvoření kruhu z těchto činovníků. Nezbytná bude i úprava dnešních málo vyhovujících organizačních pokynů a případně i krojového předpisu.

Všechny návrhy a nápady bude skupina RS pravidelně konzultovat s kruhem vůdců a vůdkyň a po schválení oběma náčelnictvy budou zveřejňovány jako všeobecné platné pokyny. Přitom nám jde o vytvoření dostatečně široké cesty, po které by mohly jít vedle sebe různé "školy" roveřingu, ale zároveň o jasné vymezení hranic, za kterými se o roveřingu už mluvit nedá. Ať již bude činnost roveřských kmenů a oddílů jakkoli rozmanitá, považujeme za nezbytné, aby spojujícím znakem byl skauting s vyvážeností jeho tří základních principů. O názvosloví programu RS na program skautský a o jeho celkovém začlenění do výchovné koncepce obou náčelnictvů není třeba zvlášť psát. To je samozřejmé.

Počtenou nevelkou skupinu RS budou tvořit činovnice a činovníci mladšího a středního věku, kteří v posledních letech aktivně pracovali s dospívajícími mladými, znají ji a rozumějí jí. Podle potřeb budou zvaní také zkušení skautští rodiče a odborníci i z řad neskautek. Zásadně se tedy bude jednat o práci kolektivní, na které se může podílet každý, kdo o spolupráci bude mít zájem. To však neznamená kolektivní zodpovědnost. Za všechny úspěchy i neúspěchy na poli roveřů a rangers se budeme celému hnutí na VI. sněmu Junáka osobně zodpovídat my. Víme to a odpovědnosti se nevyhýbáme.

*Iva Macková, zpravodajka NDK pro rangers
Ondřej Vanke, zpravodaj NChK pro roveři*

Ve dnech 27.7.-6.8. letošního roku se uskutečnil na skautské základně v Kandertu, v překrásném prostředí Švýcarských Alp, 9. světový roveřský moot. Heslem tohoto setkání bylo **TOGETHER WE ARE STRONG.** Na slavnostním náměstí uprostřed tá-

bořiště zaválaly vlajky 51 států celého světa, které reprezentovaly 1 416 účastníků. Poprvé se na mezinárodním skautském fóru objevili skauti z postkomunistických zemí, například z Polska, Litvy, Rumunska, ČSFR, ale také z Libye, Číny a Jihoafrické republiky. *Pař*

Malý muž! Příroda nám dala jeden jazyk, ale dvě uši, abychom dvakrát tolik poslouchali, než mluvíli.

R. Baden-Powell

Roveřský kmen DINÉ zve jednotlivce i celé RK na **ZIMNÍ SETKÁNÍ ROVEŘŮ V MĚSÍČNÍM ÚDOLÍ** - juniácké rezervaci u Vlasimě, o pololetních prázdninách 29.-30.1.1993.

Na programu bude závod tříčlenných hřídek v těchto disciplínách: vaření, dřevorubectví, vrh lasem na cíl, střelba z luku, chůze a překážky, znalost přírody. Dále budou probíhat soutěže jednotlivců v lasování, tahání klády, slon, jeřáb, střelba ve VzPi, pírkó. Kromě toho počítáme samozřejmě s další náplní setkání: besedy, zpívání, výměna zkušeností atd. Zájemci

si mohou napsat o podrobnější informace o ubytování a programu nebo poslat závazné přihlášky do konce listopadu 1992 na adresu:

*Karel Machotka - Sáhíb
258 01 Vlasim, Mánesova 877*

6.12. se koná **COUNTRY BÁL** a setkání roveřů a rangers.

Vstupenky a informace na adrese:

*M. Rocmanová
160 00 Praha 6, Terronská 5*

Všichni zájemci z řad R&R jsou srdečně zvaní na Honbu za **Golemem**, letos již 5. ročník, který se bude konat 20.-22.11.1992.

Co s sebou: diapositivy z vašich zajímavých cest, spacák, hudební nástroj, baret či rádičku, 1 zavrácací špendlík, 35 Kčs, plán Prahy. Ubytování bude zajištěno v klubovnách.

Přihlášky můžete poslat do konce září! Kontaktní adresa:

*Petr Blahuš
170 00 Praha 7, U průhonu 12/773*

Buďte vítáni!

Hledáte-li stezku, která by Vás dovedla k poradnímu ohni zkušených, sledujte tyto stopy s důvěrou ve vlastní síly. Slyšte hlas od Poradní skály! Nabízíme Vám svoji pomoc. Tyto stránky Vám usnadní začátky, uvede Vás do skautské praxe. Oddanost Vašich skautů a skautek a život v jejich věrném kruhu Vám bude největší odměnou.

Vstupte v naše řady! Odznak skautského vůdce je nejvyšší ctí.

(Podle knihy Skautský vůdce od B. Řeháka)

Jistě ses na začátku oddílového roku zamyslel nad tím, co vlastně budeš do příštího oddílového tábora dělat, čeho chceš dosáhnout.

Při sestavování programu máš na zřeteli systém a posloupnost činností - kalendář a délku dní, předpokládané počasí v té době, možnosti poskytované přírodou i společností.

Celoroční rámcový plán před začátkem každého měsíce upřesní podle jednotlivých oddílových podniků.

Je pochopitelné, že to nebudeš dělat sám - sama, ale se svým zástupcem a rádci družin.

NEZAPOMEŇ!

V září a říjnu je nejvyšší čas dát do pořádku

- vyúčtování tábora a hlášení dotací
- kontrola táborového inventáře a nutné opravy
- nezapomeňte informovat o vaší činnosti veřejnost (vývěsní skřínky, tisk ap.)
- poděkování těm, kteří poskytli tábořiště, dřevo atd., či se jinak podíleli na úspěchu tábora
- úpravy a opravy klubovny na zimu, obstarání paliva
- inovovat registraci členů oddílu (doregistrace)

- schůzky jsou již jistě v plném proudu - definitivně vyhlásit dny a dobu družinových schůzek, rozdělení funkcí
- sbírka plodů, listů, shromažďování materiálů na rukodělné práce v zimě (kůra, šišky aj. plody), otisky listů
- na výpravách využijte ještě počasí k přespaní pod stanem
- nezapomeňte na sport, vaření, různé závody v táborických disciplínách
- výroba draků a Drakiáda
- připomněte si důležitá data (výročí ABS, 28. říjen), zapojte se regionálního dění

Manager skautského oddílu

Vžité je dívat se na skautského vůdce jako na vychovatele - to vychází z chápání skautingu jako výchovného hnutí a je to jistě zcela správné. I ve vzdělávání skautských činovníků považujeme za samozřejmé, že vůdce musí znát základy pedagogiky a psychologie, že se orientuje v používání výchovných metod. Je tu však věc jiná, neméně podstatná, která je dosud v českém skautingu k naší škodě opomíjena: pohled na skautského činovníka jako na manažera.

Skutečně - chápat vedení oddílu, střediska nebo kteréhokoli orgánu jako činnost manažerskou je pro nás doposud cizí: vezměte si kterékoli číslo Skautingu a zkuste tam najít výraz jako manager, management, systémový přístup nebo teorie řízení.

Do všech oblastí lidské činnosti začaly totiž pronikat až v době, kdy byl skauting

u nás zakázán, takže nemáme na co navazovat.

Zcela odlišná je situace v zahraničím, západním skautském hnutí. Zde se používají, metody a přístupy osvědčené v oblasti podnikatelského managementu - vádějí do skautské praxe. A velmi úspěšně! Není na tom nic překvapivého. Vždyť činnost vůdce, který vede oddíl a opírá se při tom o tým svých zástupců a rádců - to je přesně to, čemu teorie managementu učí. Už dávno jsou nalezeny postupy, jak připravit plán činnosti, jak rozdělit práci mezi lidi, jaká pravidla je nutno přijmout, jak vést a řídit.

Podstatnou část tajemství skutečně úspěšných skautských vůdců lze nalézt na prvních pěti stránkách kteréhokoli dobré učebnice managementu. Mnohdy klopotné a pracně objevujeme Ameriku, jenom proto, že nečteme ty správné knížky -

o tom, jak vést, jak řídit, jak organizovat. Jsou zpravidla psány pro potřebu podnikatelů, managerů a ředitelů v podnikové sféře. Není však zapotřebí příliš mnoho námahy pro přeložení pravidel a pouček do řeči skautingu. Ostatně ti, kteří vládnou cizími jazyky, mají možnost čerpat ze zahraničních skautských příruček. Český skauting je momentálně v situaci, kdy injekci manažerských přístupů zoufale potřebuje. Pracujeme mnohdy až k pláči neefektivně, mrháme úsilím na nepodstatné věci, zatímco ty zcela zásadní nám unikají. Mimořádné úsilí často vede k zanedbatelným výsledkům. To všechno jsou problémy, jejichž řešení špičkoví odborníci celého světa zachytili již před desítkami let a neustále pracují na jejich zlepšování. Do výzkumu na toto téma se ročně investují na celém světě nepřestavitelné sumy peněz. Již dávno je zaseto a vypěstováno. Stačí, když budeme sklízet...

Tomáš Řehák - Špalek, NChK

Skauti a skautky na celém světě - tvoříme společně mír!

Mírový projekt vytvořili v roce 1989 švédští skauti. První mezinárodní mírový den se uskutečnil 17. září 1989 a od té doby se koná každé třetí úterý v září. Zakladatel skautingu, Lord Baden-Powell si přál, aby naše hnutí bylo hnutím mírovým, nyní máme možnost jeho přání uskutečňovat...

Den míru připadne letos na 15. září. Co kdyby se i naši skauti, členové Tvého oddílu zapojili do této akce? Zde je několik nápadů, co podniknout, i když se Ti asi toto číslo Skautingu dostane do ruky později:

MÍR - alespoň jeden den...

- pošlete svým zahraničním přátelům POHLEDNICI s přáním míru a štěstí. Využijte k této příležitosti pohlednici UNICEF!
- uspořádejte v oddíle, středisku, nebo i na nejbližší škole výtvarnou soutěž na mírová témata, kresby postavte na veřejnosti. Udělejte prodejní výstavu těchto dílek a výtěžek zašlete na humanitární účely
- vyrobte papírové holubičky s vaší adresou, vyzvou k míru, přivažte je k balónku a vypusťte do vzduchu
- zapalte večer za každým oknem svíčku - symbol naděje v budoucnost
- požádejte kněze, ať připomene tuto skautskou aktivitu v kostele
- zahrajte si na svých schůzkách hry dětí ze všech světadílů, takové které vyžadují spolupráci kolektivní a není v nich vítězů ani poražených
- informujte o Vašich akcích veřejnosti, starostu a místní tisk.

V oddíle si můžete zahrát třeba na PREZIDENTA CELÉHO SVĚTA. Tato hra Vám

představí touhy mladých lidí, nic při ní není "bláznivé" či nemožné. Členy oddílu uveďte do děje krátkým příběhem: "představte si, že jste se stali prezidentem celého světa. Každý má několik minut na to, aby si připravil proslov do OSN. Zamyslete se nad tím, jaká by měla být naše planeta, co uděláte pro mír, děti, šťastné rodiny, zvířata, staré lidi..." Po příspěvcích diskutujte s dětmi nad jejich návrhy a uvažujte společně, jak by bylo možné je uskutečnit.

Každý z nás udělat může něco pro lepší svět. 28 milionů skautů a skautek může udělat společně fantastický kus práce pro mír.

Jsmo představitelé mnoha národností, náboženství a kultur. Vyzkoušejte si pracovat společně, porozumět všem ostatním lidem a podílet se na vytvoření míru.

Napište do redakce časopisu Junák o tom, jak jste přispěli ke Dni míru, zašlete fotografie, kresby a nejlepší projev "prezidentů světa".

Ondřej Vanke

DOTYK KRÁSY

Raz prechádzal som Tatry
a neviem ako ani,
načrel som si snehu,
ten roztopil sa v dlani.

Potom šiel som ľesom,
a neviem ako ani,
odtrhol som kvietok,
ten zvädol mi v dlani.

I kráčať som lúkou
a neviem ako ani,
chytil som motýľa,
ten zomrel mi v dlani.

Vtedy pochopil som
každým svojim zmyslom,
že dotknúť sa krásy
možno iba srdcom!

Igor Janota - Ito

NEBOJTE SE VÝTVARNÉ ČINNOSTI V ODDÍLE!

Nemusíte byť školeným pedagógom ani umelcom - a členové oddílu nemusejú mať veľké talenty. A prístupom vznikajú malé skvosty! Zkúste niečo vytvoriť podľa návodov v týchto knížkach:

Irena Richterová - Rendlová, Milada Bláhová

Hrajeme si s papierom a textilom (Merkur 1992, 28,- Kčs)

Alena Vondrušková, Ludmila Kaprasová

Šikovné ruce aneb malé škola textilních technik (MF 1989, 18,- Kčs)

Pavla Cikánová

Kreslete si s námi (Aventinum 1992, 129,- Kčs)

OHEŇ

Je jisté správne číť tradície českého skautingu alebo tradície vlastného strediska či oddílu a pokračovať v nich.

Jsou však případy, kdy vznikl nový oddíl, mladý vůdce začíná a tradice někdy prostě chybí, nebo potřebuje změnu, oživení. Zapalování ohně a posezení u něj jistě patří mezi nejromantičtější chvíle pro malé i velké skautky a skauty. Jeho kouzlo by se mělo využít.

Bratr Petr Hájek - Balů napsal řadu návodů. Poradí s táborovým ohněm (besedním, veselým, pro hosty, propagačním),

jak uspořádat oheň slibový, oheň tří orlích per, roverský slib. Čtyřicet stránek drobné příručky do kapsy naučí také jak zapalovat tyto ohně a poradí, jak se u nich chovat.

Autor ji věnoval knihovničce střediska Doubravka v Chotěboři, ale jistě by měla mít své místo v každé střediskové knihovničce, v kapse mladého vůdce či vůdkyně. Příručka byla napsána v roce 1990 a v lednu letošního roku byl proveden pro velký zájem dotisk. Pokud ji ještě nemáte, napište si o ni. Lze ji objednat na adrese Milan Kinštner, Perknov 3156, 580 01 Havlíčkův Brod. Windy

Z myšlenek TGM

V těchto dnech uplynulo 55 let od úmrtí Tomáše Masaryka, muže, bez kterého si nelze představit naše moderní dějiny. Snad místo vzpomínkových slov bude lépe zastavit se nad některými z jeho myšlenek. Vracíme se k jeho dílu i v naší dnešní krizi; najdeme mnohá poučení.

Nejprve z 9. kapitoly Ideálů humanitních:

"Především nic nového, nýbrž staré uznané pravidlo je základem i moderní mravnosti: Miluj bližního svého jako sebe samého! Kdo je bližní? Mluvíme o ideálu humanitním; přijímám tento ideál. Má pro nás smysl dvojitý: Předně ideál člověčnosti, být člověkem. Za druhé ohled na člověčenstvo v nejširším rozsahu. Avšak humanita jako láska k člověčenstvu v nejširším rozsahu snadno se stává abstraktní, láskou ve fantazii, ne ve skutečnosti. Láska musí být soustředěna. Milovat všechny nelze. Musíme mít určitý cíl."

"Nejbližší z bližních byly by nám všem děti. Už dávno bylo řečeno: Cti otce svého a matku svou! Já myslím, že máte k tomu přidat: A můj úctu k duši svého dítěte! Pamatuj na generace budoucí!"

"Láska musí být účinná. Musíme pro bližního něco udělat, proň pracovat. Ale práci není nepokojné, rozčilené hledání a šukání; práce budiž klidná, vědomá svých cílů... Práce je práce drobná, nemilá. To je práce, čeho nikdo nechce dělat. Ale my jsme romantikové, chceme být reky a chceme se honosit velkými činy. Čin, ale ne práce. Všichni chceme být vůdci. Není pochyby, že vůdčové být musejí, ale vůdce nemá být pádem. Vůdcem dobrým bude ten, kdo dovede sloužit, a kdo cítí, že sám je veden a veden být chce."

"Láska pravá spočívá na naději. V naději na život věčný. Taková láska je teprve láskou, protože věčné věčnému nemůže být hostejno. Věčnost nenastává teprve po smrti, věčnost jest již teď, v tomto, v každém okamžiku. A proto neodkládat ničeho pro nějakou věčnost vzdálenou."

A ještě několik úvah o výchově:

"A zde bych uvedl jeden poznatek, který sám ze své zkušenosti učitelské jsem si odnesl, že neběží jenom o to, čemu se učí, nýbrž jak se učí. Učitel nesmí zapomínat, že běží o metodu, nejen o předměty poznání; aby totiž dítě od samého počátku podle schopností, věku a zralosti bylo vedeno k tomu, aby přemýšlelo a našlo si správnou cestu, jak luštit malinké i větší problémy, které se mu dávají. Škola má připravit k tomu, aby si pak každý mohl pomoci, abych to tak stručně řekl, když je postaven před nějaký problém."

"... aby se přemýšlelo o hře dorůstající mládeže a její zábavě. Je netěžko udržet člověka v pravé míře v práci. Ale práce sama, a tím se neklamme, není ideálem. Práce sama nás nespasí. Vždycky se mi zdálo velmi důležitým, bdět nad tím, aby naše děti, dorůstající mládež, a pak ovšem i dorostlí, mohli mít ušlechtilou zábavu." (Cesta demokracie, 1933)

"Knížky pro děti: my si říkáme národ Komenského a máme tak málo literatury pro děti, a ještě mít to dobré! Moc jsem se o tom nauvažoval, odkud ten nedostatek. A je to nedostatek i mravní. Většina naší dětské literatury, to je fádňá moralizování - spisovatelé a spisovatelky se nutí do tzv. popularizace a jakéhosi žvatlání, ale nemají dost té psychologie, aby pochopili dětskou duši, její opravdovost a rozumovost při vši naivitě, její zájmy a horizont... Naše společnost, to je právě vidět na dětské literatuře, děti ještě dost nemiluje."

"Reformovat výchovu dětí, to neznamená jen zdokonalovat didaktiku ve škole; to znamená reformovat i život nás dospělých. My jsme půda, ze které rostou nové generace záležejí hodně na nás, budou-li lepší anebo šťastnější. Ten saský ministr měl pravdu, když řekl deputaci, která k němu přišla s návrhy o výchově dětí, že mu výchova dětí starostí nedělá, ale výchova dospělých."

"A ještě bych řekl: nevychovávat jen rodiče a učitelé dětí, navzájem se rodičové i učitelé vychovávají dětmi - víc než se myslívá; a kdybychom ve škole všípili dětem svobodnější, demokratičtější zvyky - řekněme v pozdravování a styku, naučili bychom se tomu pak od nich." (K. Čapek: Hovory s T.G. Masarykem, 1931) vb

Tato stránka bude i v dalších číslech patřit vedoucím světlušek a vlčat. Zatím se na ně často zapomínalo, a mezi jejich vůdci panuje často názor, že to lze všelijak oádit, protože ti mají jsou nenároční a nezkušení. Ale právě ti nejmenší jsou naší nadějí, a co do nich dnes vložíme, to se nám v budoucnu vrátí. Proč přizpůsobovat program vlčat a světlušek skutečné činnosti. Když vlčata umějí morseovku a skládají Orlí pera - vůdce zanedlouho zjistí, že už je nepřekvapí ničím novým ani v oddíle skautů.

Další krok na skautské stezce

Čas se nadá zastavit a světlušky a vlčata, které jsme před dvěma léty přijímali do rojů a smeček, jsou už jinými dětmi... Vyrůstají, mají spoustu nových zkušeností, ale také jiné potřeby. Nejraději bychom si je nechali dál, jako Mauglí nebo Velké světlušky. Loučení je vždycky těžké, tyto děti však potřebují již jiný, náročnější program a ten jim dá skautský oddíl.

Způsobů, jakým předat tato děvčátka a chlapce do skautských oddílů, je jistě mnoho. Vždy by však měla být tato chvíle slavnostní. Zde jsou dvě z mnoha variant tohoto obřadu:

Dva tábory - vlčácký a skautský, každý na jiné straně řeky, spojuje můstek. V podvečer některého z posledních táborových dnů se na jedné straně shromáždí smečka. Pokřikem se loučí s vlčaty, která s Akelou odcházejí přes lávku. Na druhé straně je očekává oddíl skautů. Akela představí vlčata a po uvítání vů-

dcem a výměně šátků zazní oddílový pokřik. Pak hoši odcházejí ke svým budoucím družinám, které je přijmou mezi sebe a provoláním svého pokřiku.

Smečka utvoří poradní kruh na jedné straně, na druhé skauti s vedoucím uprostřed. Smečka provede velké vytří na počest vlčete, které přestupuje ke skautům. Vedoucí mu přeje jménem celé smečky dobrý lov. Nato opakuje vlče naposledy svůj vlčácký slib se začátkem: SLIBOVÁL JSEM, ŽE atd. Potom podá na rozloučenou všem členům své smečky ruku a postaví se do středu kruhu. Smečka mu zavolá pokřik. Vedoucí smečky ho pak převede k vedoucímu skautů. Ten ho představí rádcí družiny, do které je vlče přijato. Družina přivítá nového člena svým pokřikem. Obřad končí pokřikem celého oddílu.

Naše budoucí skautky společně v klubovně vzpomínají nad kronikou na život

v roji. Po setmění rozsvítí své lucemičky a zazpívají hymnu světlušek.

Pak se každá sama vydá parkem podle světlýlek v dálce. Cestou přemýšlí o své minulosti v roji. U jednoho ze světlýlek pak sundá svou žlutou čepičku, u dalšího žlutý šátek, u posledního je úkol nejtěžší: "Postav na zem svoji lucemičku, světlo však nezhasí; bude Ti svítit do tmy na další cestu do oddílu skautek. Tam prožiješ mnoho krásného." O kousek dál už je vidět světlo ohně a kolem něj vůdkyně a sestry z oddílu skautek. Nová sestřička je obřadně přivítána a dostane hnědý šátek. Když jsou konečně všechny, zazpívají si Junáckou hymnu, držíce se za ruce. (Zajištění bezpečnosti světlušek při cestě parkem a zahlazení ohně je samozřejmostí.) Takové tedy mohou být první kroky na další úseku skautské stezky. A jak to děláte u Vás? Podělte se o své zkušenosti! Napište nám!

Podle materiálů
sestry Kudrnové, bratra Rena
a exilové stezky vlčat

SLIB, ZÁKON A HESLO VLČAT

V. sněm schválil staronové znění slibu vlčat. Zde je:

"Slibuji, že se budu snažit být dobrým synem své vlasti a poslušným vlčetem své smečky, že každý den vykonám dobrý skutek."

Zákon vlčat:

Vlče se nikdy nepoddá samo sobě,
vlče se vždy poddá starému vlku.

Příkaz vlčat byl zrušen.

Heslo:

Naší snahou nejlepší buď čin!

Dva zdvižené prsty v pozdravu vlčat opět symbolizují dva body slibu a zákona. Vlče na obrázku zdraví pravou rukou, palec kryje prsteníček a malíček (připomíná, že silnější chrání slabší), ukazovák a prostředníček jsou ztýčeny a tvoří písmeno V. Připomínají vlčí hlavu s nastřežanými ušima; dva rozveřané prsty jsou uši ramene. Loket přitom zůstává téměř u těla. Při pozdravu se dívá vlče zdrcenému vždy do očí.

SVĚTÝLKA

A tak vznikly naše lucemičky.

Po řadě experimentů vyhrála vysoká a úzká plechovka od džusu, provrtaná asi deseti otvory průměr 10 mm, s drátěným držátkem a s vloženým voskovým kahančkem, který do ní přesně zapadne.

Světlušky si plechovky přinesly, ale nevěděly, na co to bude.

Na táboře pak, když dohořel slibový oheň a vyšly jsme tře na louku, zářila tam v trávě světlýlka. Sestřičky se k nim rozběhly, a nadšené a s posvátnou úctou si lucemičky odnášely do chaty.

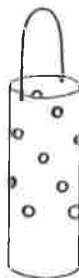
Nyní dostávají další lucemičky nové světlušky při slibu.

Zapalujeme je při slavnostních chvílích v klubovně, loni o vánocích jsme s nimi chodily po městě zpívat koledy.

Každá akce se "světýlkem" je pro děvčátka svátkem.

Světlušky mají symbol světla už v názvu. Obrazně řečeno, svítí lidem veškerou svojí činností.

Ale proč ne i doslova?

Časopis pro vlčata a světlušky - STOPY A HVĚZDY může začít vycházet jediné tehdy, bude-li dostatečný počet zájemců. Přihlášky k odběru, ale i náměty a názory zasílejte do konce října na adresu:

Jan Kříž, Uzbická 1410, 101 00 Praha 10

(Nulté číslo STOP A HVĚZDY bylo rozdáno na V. sněmu, výzva pak byla otištěna v Junák hlásí č. 14)

Ve "Výpovědi historie Junáka k otázkám dneška" - jednom ze dvou dokumentů náčelníka chlapeckého kmenu k diskusi před V. sněmem - jsou předchozí čtyři sněmy Junáka charakterizovány zhruba takto:

a) První sněm (leden 1939) se konal již po mnichovském diktátu, tedy v období lašujících snah strany Národní jednoty, která vnutila skautskému hnutí v okleštěné republice svůj protektorát. Doplňme, že požadavkem tehdejších státních orgánů na úpravu stanov (v "jednotlivých složkách spolku... rozhoduje... ten, kdo byl ve slože postaven v její čelo") bylo tehdy skoncováno v Junáku i s demokracií.

b) Druhý junácký sněm (únor 1946) probíhal sice již v opět svobodné republice, nicméně však za vnějšího nátlaku a zasahování komunistických ministrů školství a vnitra v rámci košického vládního programu. Doplňme, že jejich nátlaku musel Junák ustoupit ještě před sněmem (7.9.1945: "Vláda si přeje, aby Junák... se včlenil... do rámce Svazu české mládeže...").

Právem si již tehdy (1946) br. náčelník R. Plajner povzdychl: "Chyba, která se stala v roce 1939 tím, že se tehdejší Junák pod hrozbou rozpuštění podvolil tlaku jedné politické strany a dal se být jen zdánlivě ovlivnit, se mstí, bohužel, ještě teď."

Zamýšlené vymaňování se z tohoto druhého totalizujícího područí bylo plánováno na únor 1948, tomu však zabránil puč KSČ, která konání žilňského sněmu nepřipustila a skoncovala s demokracií nejen v Junáku, ale i v celém Československu.

c) Třetí junácký sněm se mohl konat až v listopadu 1968 a to jako důsledek obrodného procesu, všelidového pokusu o budování "socialismu s lidskou tváří".

Ten byl však potlačen v srpnu 1968, a sněm se tedy konal již za opětného utvoření "normalizace", za nového oklešťování demokracie, lidských práv a tím i hodnot skautingu.

d) Teprve IV. junácký sněm (květen 1990) probíhal, jako dosud jediný, bez politických nátlaků a zásahů zevně. Samozřejmě však

v republice, zatížené ještě všemi neblahými důsledky padesátiletých totalismů. I proto sněm probíhal za nedokonalé informovanosti delegátů, kteří nebyli vždy demokraticky zvoleními představiteli členstva.

ČÍM BYL V. SNĚM PŘELOMOVÝ A VELKÝ

Ani příprava V. sněmu neprobíhala ještě vždy zcela v žádoucím duchu a ve zcela demokratických podmínkách. Příslušná stanoviska a závěry sněmu vyplynuly z projednávání několika pilných návrhů a několika dalších iniciativ z předsněmové diskuse i z pléna (vč. příspěvků zahraničních hostů):

1. Pokud jde o členění krajnostem "zleva", je důležitý zejména ten závěr V. sněmu (Zpráva historické komise), který se týká legálnosti činnosti ÚR po lednu 1970. (Viz JH mimořádné sněm, číslo.)

2. Pokud jde o členění krajnostem "shora", je důležitý postoj V. sněmu k uplatnění duchovní dimenze ve skautském sílu. Prakticky totožné znění, které vyplynulo ze závěru předsněmovní diskuse, přijal i sněm. I poslední rozpor, týkající se užití velkých písmen u slov "Nejvyšší" anebo "Pravda a Láska" byl vyřešen ve smyslu závěru předsněmovné diskuse i návrhu zástupce WOSM. I pro ty, kteří v nábožensky chápaného Boha věřit nemohou a slovo Nejvyšší by jim tento subjekt připomínalo, jsou tedy závěry V. sněmu plně přijatelné. Pravdou a Láskou jsou vyjádřeny "jen" ty nejvyšší hodnoty, které mají určovat smysl života každého člověka, a skauta především, jak tomu bylo u nás již od doby Svojskýchových.

3. V. sněm dokázal čelit i třetí nežádoucí krajnosti "zprava". Spravedlivým postojem k těm vedoucím činovníkům hnutí, kteří se - jako členové KSČ - exponovali i v nelegitimní ÚR, kteří se však nikterak nedali zneužít ke spolupráci na tvorbě protiskautských dokumentů a byli naopak později totalitní mocí postihováni.

Lze tedy oprávněně říci, že rozhodnutí V. sněmu jsou důstojným navázáním na ty nejlepší humanitní a demokratické tradice československého skautingu. V tomto duchu bude třeba nadále jednat i s mezinárodními skautskými ústředními WOSM a WAGGGS a snažit se anulovat nelegální údajné vystoupení Junáka z mezinárodního skautského hnutí (pokud ovšem bylo vůbec uskutečněno) a obnovit tak původní statut Junáka - svazu skautů a skautek jako zakládajícího člena celosvětového skautingu.

Čím byl tedy V. sněm přelomový a velký?

- Přelomový tím, že byl první, na němž se podařilo jednat bez vnějšího nátlaku a přijmout závěry po svobodném uvážení stávajících alternativ,

- velký proto, že dokázal čelit všem krajnostem, které by ve svých důsledcích mohly vést k novým totalizujícím tendencím uvnitř hnutí.

Po sněmu nás čeká náročná práce - přečteme si pozorně všechna přijatá usnesení, kolik i je v nich obsaženo! Přečteme si znovu a promysleme soustředěně "Chartu českého skautingu" - prohlášení ÚR a náčelnictev pro V. sněm, jak je pod nadsipem "Naše tradice, současnost a výhledy" na závěrečných 4 stranách sněmovních materiálů formuloval br. Václav Břicháček.

Zaměťme se nyní na výchovu v duchu principů humanity, demokracie, světového bratrství a kladného vztahu k přírodě, světu a životu, na výchovu k odpovědnosti za sebe sama, za naše bližní i za soustavnou pomoc při prosazování hodnot Pravdy a Lásky - řečeno havlovsky: "proti lži a nenávisti". Spojme proto, v duchu "přelomového" a "velkého" V. sněmu, své ruce, rozum i srdce k společnému dílu!

Eduard Pachman

Sněmování skončilo, sněm pokračuje...

První den V. sněmu poznamenal mimořádně vzrušená diskuse a rozpory vedené mnohdy způsobem vzdáleným představě skautského ducha, snaže porozumět druhému a respektovat jeho názor. Druhý den začal ve zcela jiné tónině: po vstředním úvodu starosty bratra Jumbá - Jarmila Burghausera následovalo neméně kladné vystoupení br. Špalka - Tomáše Řeháka z náčelnictva NChK. Odměnil je oba potlesk naplněného sněmovního sálu a jako rosa po ránu osvěžil tento začátek dalšího sněmovního jednání naději a víru většiny přítomných, že přece jen skautský duch vane naším hnutím. Tato naděje již nezmizela, po zprávách ze sněmovních komisí se naopak stala jistotou, neboť zůstaly-li rozdílné názory, byly souhlasně dohodnuty způsoby, jak je racionálně a demokraticky řešit. Stejně tak - v pocitu důvěry ve společné dobře uzavřenou kapitolu a s radostí nad vstředností, s jakou proběhl závěr voleb mezi "protektanty" a s jakým souhlasem plána byl přijat, jsme se po únavném dni rozhodli pokračovat v následujících dnech v díle.

Leč, jak praví lidová moudrost, život není peříčko, a radost ze vstřednosti a dobré vůle nestačí proti psané mrtvé literě řádu. Bývaly v našem hnutí doby, kdy rozhodovalo společná vůle bratrsky smýšlejících místo propletence předpisů, kdy dohoda platila jako zákon, kdy víra v dobrou vůli a čestný úmysl druhého panovala nad partikulárními zájmy, kdy bylo hanbou zpochybňovat dodatečně něco, co jednou bylo stvrženo. Doba se však mění, padesát let školy nesvobody, nedůvěry, strachu a taktizování zalehlo i skautské hnutí. A tak se stalo, že radost nad zdárně skončeným sněmem a rozběh do nové tolik potřebné kladné práce zakalil již třetího dne po sněmu rozeslaný dopis, upozorňující, že při volbách nebyla přesně dodržena některá ustanovení volebního řádu určující, jak postupovat, jestliže ze dvou kandidátů na určitou funkci nedostane nadpoloviční většinu žádný z nich...! Konsenzus nekonsenzus, že by toto nedodržení litery mohlo vést třeba ke zpochybňování legitimity voleb, a to že si nemůžeme dovolit riskovat...! Máme tedy strach!

Ústřední orgány Junáka žádné obávané "zpochybňování" nedostaly - ani uvedený "upozorňovací" dopis nebyl zaslán žádnému ze zvolených orgánů, nýbrž jen bližší neurčeným sestram a bratrům po vlastech českých i moravských. Není spíše právě tento dopis oním zpochybňováním, před kterým se snaží tak úzkostlivě varovat?

Foto Jan Zavřel

Po společném zasedání všech ústředních orgánů, tj. všech tří náčelnictev a ústřední rady bylo tedy po dlouhé a mnohdy vzrušené diskusi rozhodnuto. Dodržme literu volebního řádu (ať má jakékoliv chyby a nedostatky - přijali jsme jej na počátku sněmu, a tedy platí). V souvislosti s připravovanou podzimní konferencí - která se však měla zabývat podstatně důležitějšími úkoly než řešit formální nedostatky sněmu - svoláme "mimořádný sněm", který dokončí to, co V. sněm sice rozhodl, avšak nedokončil. Měl bychom zároveň prokázat, že to, co jsme na V. sněmu stvrdili "jen" společnou vůlí a souhlasem, má platnost i podle formální litery předpisu. Mnoho zdaru a dobré vůle do příštích dnů, sestry a bratři! Mnoho klidu a vytrvalosti v tom nejdůležitějším, co je před námi: vychovávat děti a vychovávat sami sebe! (viz strana 19)

Na shledanou na mimořádném sněmu - s podobnou radostnou náladou, s jakou jsme skončili ten řádný!

Vladimír Kopřiva-Vlk

Během letošního července jsem krátce navštívil asi třicet pět letních táborů. Není to příliš mnoho a nemohu ani odhadnout, zda se jednalo o reprezentativní výběr. Přesto bych se o své dojmy rád podělil a pokusil se o jisté zobecnění. Postihnout táborový život v plné šíři a proniknout do výchovného stylu práce předpokládá samozřejmě delší pobyt mezi dětmi; můj čas byl však omezen.

TÁBORY '92

S radostí jsem pozoroval, že se snižuje věk vůdců. Řadu táborů vedli mladší sestry a bratři, kteří jim mají dostatek zkušeností, aby si dokázali poradit s různými úskalími táborového života. Starší činovníci vedou častěji světušky či víčata, a to je zřejmě užitečné a prospěšné. Do budoucnosti však vidím výrazné nebezpečí. Mnozí mladí lidé začínají podnikat či vstupují do soukromých služeb. Uvolňování pro vedení táborů bude asi stále obtížnější. Hledíme tedy neustále nové naděje vůdce, a to hlavně mezi studenty a pracovníky ve státních službách - hlavně ze školství. Již dnes uvažujeme, jak příští tábory obsadit a jak připravit bez zbytečných formalit nové vůdce. Základní program byl zajištěn na běžné úrovni. Hodně se hráli etapové hry, ale mám dojem, že to často bývá na úkor vlastního skautského programu. Do jisté míry to je pochopitelné. Děti jsou hrou zaujaty a většinou i dobře motivovány k intenzivní činnosti. Neumíme však stejně

třeba dva? Zde je jasný úkol pro náčelnictva - co nejrychleji připravit třeba i jen krátkou příručku o různých formách táborové dramaturgie a o jejich přípravě. Přitom počítat i s tím, že nebude vždy tak suché a teplé léto jako letos. Délka táborů se bohužel zkracuje. Důvody jsou jisté mnohé, pochopitelné, ale pro skautskou výchovu je tato skutečnost velmi nepříznivá. Při kratším táboření se naše působení na děti značně oslabuje. Jedním z možných východisek by mohlo někdy být i to, že se ve vedení tábora vystřídají dva činovníci. Není to sice opti-

pit, ze skautských táborů se nesmí stát rekreační zařízení.

Závěrem: Nesmíme se zastavit a podlehnout uspokojení. Vstupujeme do období, které nebude jednoduché. Bude nedostatek vůdců - pro ORJ a střídavka z toho plyne úkol včas vyhledávat a soustavně připravovat nové vedoucí, a to hlavně v praktickém vedení a ve výchovné metodice. Lesní školy se musí co nejvíce otevřít mladým adeptům a pořádát pro ně nejrůznější setkání a semináře, neomezovat se jen na letní kursy. Příruček nebude nikdy

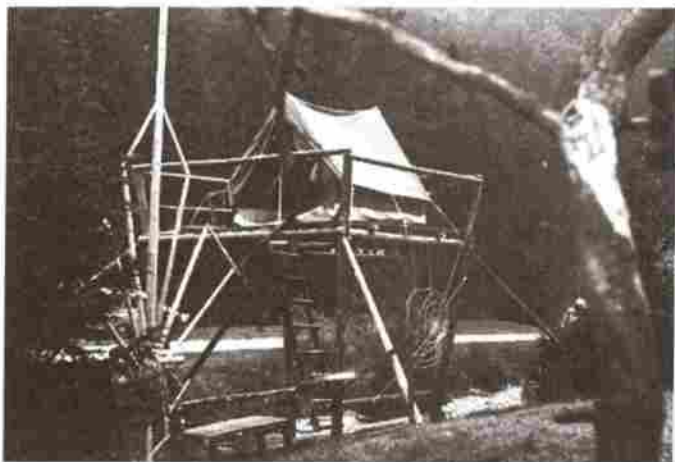

Foto František Odehnal

mální, ale přece jen je to řešení lepší než zkrátit táboření na dva týdny.

Po stránce technické přibývají na táborech stany tee-pee. Kdo s nimi umí zacházet a využívat je technicky i programově, bývá velmi spokojen. Jsou nesmírně vítané i po stránce estetické, a tento moment nepodceňujeme. Obohatí pestrost táborů a ve srovnání s různými hangáry bychom jim měli dávat přednost.

V kuchyni je stále více nejrůznějších technických vymožeností. Uvažujeme opět, zda je to nezbytné, a pak se rozhodujeme pro příští rok. U táborů často parkuje auto. Pokud je chápáno jako jistá pojistka "pro případ nouze", pak je to pochopitelné. Pokud se však jezdí každou chvíli na nákup či za jinými účely, nepovažují to ani za rozumné, ani za výchovné. Víme, že máme málo času, často i málo činovníků, ale přece jen bychom měli vést děti i jistému oproštění od civilizačních vymožeností. Bohužel jsem viděl i láhve od piva v potoce a nedopalky cigaret - nevyčítajme neukáznenost jen dětem!

Pozorujeme nouzi o táborové pozemky a narážíme na nejasnosti v majetkových poměrech. Mnohé oddíly a střediska se pokoušejí pronajmout si táborový pozemek na několik let - to by bylo asi nejlepší řešení. Tábořiště by měly zajišťovat a mohly by je vyměňovat s jinými oddíly.

Viděl jsem na našich tábořích několik skautů ze zahraničí. Zkušenosti jsou velmi dobré. Slyšel jsem o Holanďanech, kteří byli nadšeni tím, že si mohou porazit a zpracovat "soušku". Jeden americký skaut mi sdělil, že naše tábory jsou mnohem náročnější a "hodně se na nich samostatně pracuje". Považuji to za naši sílu a přednost, od které nesmíme ustou-

dost - hlavně názorných a dobře čitelných. Je to stálý úkol pro náčelnictva i pro všechny skautské autory. Společně hledíme organizační opatření, jak udržet dostatečně dlouhé tábory a jak je výchovně využívat pro tělesné i duševní zdraví dětí. Nezapomínejme, že bez spolupráce s rodiči se nám nebude naše práce v žádném rozsahu dařit. A hlavně znovu a znovu debatujeme nad výchovným posláním táborů, nad strukturou programu i nad metodikami.

Všem, kteří vedli tábory a při vedení pomáhali, patří poděkování za úsilí i za dílo, které tvořili.

Skautské tábory 92 skončily - ať žijí skautské tábory 93!

Václav Břicháček

Foto František Bobek

Foto Miroslav Hromádka

dobře navodit motivaci i pro běžný skautský program. Znamená to znovu a znovu se zamýšlet nad metodickou jednotlivých disciplín, urychleně dokončit výchovný program a sestavit jej tak, aby jednotlivé stupně zdatnosti (či třeba i "půlstupně") byly zvládnutelné v časově kratším úseku a aby je právě na tábořích co nejvíce děti plnily.

Mám dojem, že nám chybí cit pro celkovou strukturu táborového programu (dramaturgii). Podívat se na program tábora jako na celek, uvažovat o návaznosti jednotlivých bodů, zvážit, kdy program stupňovat, kdy spíše volit mírný oddech, kam vsadit vrchol tábora - a má být jeden či

Nebojte se rodinných táborů

Na jaře přišla pozvánka na tábor rodičů s dětmi. Od starých přátel, které jsem více než deset let neviděla. Počáteční váhání přehlušila sobecká touha jet na týden zase pod stan, se vším, co k tomu patří, ale i naděje, že umožním mladšímu dítěti to, co závidí staršímu sourozenci - táboření s oddílem.

Milé překvapení nás čekalo už na nádraží - mně neznámý člověk s autem, který nám pomohl překonat dlouhou cestu do tábora. Louka s říčkou už hlavní táborový nápor zažila - před námi tu v podsadových stanech tábořil skautský oddíl. Téměř vše bylo tedy hotové. Uprostřed dlouhé louky kolem stožárů stály dva tábůrky - do prvního, vličekého, se nastěhovaly starší děti, ty menší spaly s rodiči.

Vařit pro padesát lidí (26 dětí a rodiče) nebylo nic obtížného. Jídla připravovali samozřejmě rodiče, bez určení služeb, a často bylo velmi složité vtrhnout se mezi kuchyňský "personál" a najít si tam nějakou práci.

Nákupy a voda se z nedaleké vesnice přivážely autem. Tohle auto bylo vůbec velmi důležité, kdyby byl zapotřebí rychlý odvoz, neboť na táboře byly děti od 15 měsíců věku.

Program táborového týdne měl své pevné body (nástupy na zahájení a zakončení dne, jídlo), ale opřel se především o celotáborovou hru Po stopách Ferdý mravence. Bylo překvapením, jak dokázaly jednoduché úkoly a hry na body zaujmout většinu dětí od čtyř až do deseti let. Všechny byly rozděleny do tří šestek, ti nejstarší šestníci si hliďali své členy při hrách, aby se nikdo neztratil. Ti úplně nejmladší se spíš jenom potulovali po louce poblíž rodičů.

Každý den si děti zahrály několik jednoduchých her nebo se vydaly s několika rodiči na vycházku do okolí, aby poznávaly přírodu a překonávaly přírodní překážky. Program koordinoval vedoucí tábora, ale snažili se na něm podílet aktivně téměř všichni rodiče, hlavně ti, kteří měli s vedením oddílů své zkušenosti a zrovna nepracovali v kuchyni. Večer byly zpívány u ohně.

Jeden den byl věnován táborové olympiádě - disciplíny byly vymyšleny tak,

Foto Stanislava Perlínova

aby mladší děti neměly nevýhodu. Odpovědní vedra bývala zasvěcena koupání. Každý večer se děti těšily na loutkové divadlo - dva otcové přehrávali události, které nabídl táborový den.

Děti byly velmi spokojené, když se jim poskytl také trochu volna. Okamžitě se zabavily - kluci se honili či hráli fotbal,

děvčata vytáhla své oblíbené panenky nebo barvičky.

Týdenní tábor měl úžasný význam zejména pro děti předškolního věku. Rychle se navzájem seznámily, naučily se vykonávat základní táborovou hygienu, řídit se táborovým řádem, pochopily své zařazení do šestek a velice dobře se bavily. Před den si většinou po svých rodičích ani nevzddechly, ale jistotu jim dodávala jejich blízkost i blízkost ostatních dospělých. Po tyto děti bude příchod do roje světušek nebo smečky vřít téměř samozřejmostí.

Zřejmě by nebylo vůbec žádným problémem vzít s sebou i tělesné nebo duševně postižené dítě (vždyť by tam s ním byl jeden, nebo dokonce oba rodiče), ostatním dětem by se dalo postižení snadno vysvětlit a alespoň by si zvykli, že kolem nich žijí i handicapované děti.

Zanedbatelný není ani význam příjemně stráveného týdne pro rodiče. Někteří se už dávno znali, všichni se seznámili s dalšími podobně založenými a přibližně stejně starými lidmi. Velmi příjemná byla noční posezení u dohasínajícího ohně plná rozhovorů na nejrůznější témata. Ti, kteří byli na táboře se svým mužem či ženou poprvé, poznali, jaké to je, a budou svým protějškům možná víc přát ten čas strávený s oddílem.

Obávané bourání tábora proběhlo velmi snadno a rychle, i někteří děti pomáhaly. Dospělí pracovali naplno, bylo vidět, že nejsou nováčci a že je není třeba do práce pobízet.

Nebojte se rodinných táborů. Každé léto jich několik probíhá, ale stále je to málo. Uvědomte si, kolik dnešních rodičů prošlo některými z oddílů a po táborech se jim určitě také stýská.

-hoř-
Ponevadž příspěvky o táborech došly až po uzavření, najdete je i v č. 2.

Řešení problémů, přijatá V. sněmem nejsou zřejmě pro některé bratry a sestry konečná. Po uzavření jsme dostali obálku s těmito texty:

PODPISOVÁ AKCE NA WOSM / WAGGGS

Vážená sestro, vážený bratře!

Podepsaná návrhová skupina vyvíjí činnost za účelem dosažení takové změny našeho skautského slibu, aby odpovídal všem třem základním principům skautské výchovy - tj. službě Bohu, vlasti a bližním - a umožnil nám tak zařadit se vpravdě do velké skautské rodiny na celém světě, která má již tento základní problém vyřešený. Protože vede oddíl s duchovní výchovou, předpokládáme Tvůj kladný postoj k našim snahám a prosíme Te o podpis přiloženého prohlášení pro WOSM a nebo WAGGGS. Prohlášení můžeš předložit i jiným skautským příznivcům a rodičům, kteří mají zájem o to, aby jejich děti byly vychovávány v duchu prvního základního principu skautské výchovy, tj. ve vztahu k Bohu.

Podepsané prohlášení zašli co nejdříve (pokud možno do konce srpna) na příslušnou adresu:

Děkujeme Ti za podporu.

V Praze/Brně dne 18. srpna 1992

Za návrhovou skupinu Vladimír Princ, Zdeněk Zelený, Milan Skočovský, Svatopluk Žampach, Václav Zatloukal.

To: Mr. Jacques Moreillon, Secretary General, World Scout Bureau, GENÈVE - SUISSE

Podepsaní členové české skautské organizace JUNÁK vyslovují své neuspokojení ze současného stavu této organizace.

Doutají, že V. Valný sněm v dubnu 1992 konečně změní znění našeho skautského slibu tak, aby souhlasilo se zněním užívaným všemi ostatními členskými organizacemi světového skautského hnutí, tj. aby obsahovalo slovo "Bůh".

Namísto toho byl navržen výraz "Nejvyšší pravda a láska". To považujeme za nedostatečné, protože mnozí naši bratři nebudou přikládat této dvojzřetelné formulaci požadovaný duchovní rozměr.

Nepřítomnost slova "Bůh" již způsobila ustavení dvou jiných nových

skautských organizací v našem státě a další rozdělení bude nepochybně následovat.

Zádáme vás snažně, abyste záležitost vážně prozkoumali a pomohli nám zavést a zachovat náboženský základ skautského hnutí v českých zemích.

ČSFR - srpen 1992.

... Právě proto, že vedu oddíl, ve kterém se snažím o duchovní výchovu, je mi líto, ale nemohu souhlasit s Vaší snahou prosadit do skautského slibu slovo "Bůh". Toto povinné slovo by se stalo klíčovým bodem rozpadu naší organizace... Co ti bratři a sestry, kteří v Boha nevěří - zákonitě by byli vyčleněni. Myslím si, že formulace "nejvyšší Pravda a Láska" je přijatelná pro všechny katolíky, ateisty, muslimy apod., protože v "nejvyšší Pravdě a Lásce" naleznou bod vlastního přesvědčení. A komu to nestačí, může nadále používat dovětek "K tomu mi dopomáhá Bůh". Především mi, jako katolíci, musíme mít více pochopení a porozumění a vidět bratry a sestry ve všech lidech a ne dělat dělíci čáru ve vlastních řadách. Neznamená přece, že jen katolíci jsou ti správní a dobří. Kdo se upřímně přihlásil ke skautským myšlenkám a chce plnit junácký zákon a slib, nemůže být špatný... Nezapomínejme, že např. "tamí mládež" je i ta, která ve farnosti bydlí, ale v Boha "zatím" nevěří... Podle mne je ideální, mít v oddíle věřící i nevěřící, aby měli možnost poznat a sami se rozhodnout, jestli slovo "Bůh" si dobrovolně ke svému slibu připojí a ne to odcitovat, protože se to musí - s tím už jsme se snad vypořádali.

Jaroslav Diviš, Lelekovice
(kráceno, zvýraznění redakce)

Podpisová akce, která byla v průběhu srpna iniciována "návrhovou skupinou" nebyla konsultována ani s duchovní radou, ani s nikým z ústředních duchovních radů Junáka, ani s biskupy katolické církve, kteří na své konferenci záležitost projednali. Současně řešení znění textu slibu, přijaté V. sněmem, nám připadá v této době i z pastoračního hlediska optimální. Akce takového druhu rozhodně nepomohou jednotě a cílům skautského hnutí.

biskup František Václav Lobkowitz

5. sněm Slovenského skautingu se uskutečnil 13. června 1992 v Trenčíně. Velmi srdečně přivítal delegaci Junáka již při příjezdu na vyzdobené trenčínské nádraží místní rozhlas. Sněmovní jednání, až na jedno polemické vystoupení (přerušované hlasitým nesouhlasem pléna), se bylo naplněno duchem a touhou po spolupráci a úzkých bratrských stycích českých a slovenských skautů a skautek.

Pozdrav za delegaci českých skautů a skautek pronesli bratr Vladimír Kopřiva a sestra Anna Machová. Průběh jednání sněmu v mnohém připomínal náš 5. sněm. I zde bylo sněmovní jednání "školou demokracie".

Slovenský sněm - v důsledku zcela nepřesvědčivého uvedení bratrem náčelníkem Duřčanským - neschválil nové znění skautského slibu s formulací závazku v duchovní dimenzi - službě nejvyšší Pravdě a Lásce; dal však kompetenci nově zvolenému náčelníctvu Slovenského skautingu provést v této věci úpravy nebo změny tak, jak to bude nezbytné s ohledem na členství v mezinárodních skautských organizacích.

"Nemanifestačně" a nezmanipulované proběhly pak rovněž volby nových ústředních orgánů Slovenského skautingu. Kromě spontánního souhlasu s jmenováním br. Ivana Jančeka doživotním čestným náčelníkem byli do nejvyšších funkcí zvoleni noví bratři a sestry: náčelníkem *) Slovenského skautingu br. Václav Rubeš z Ružomberoku (dosavadní náčelník chlapeckého kmene), vůdcem chlapecké kmenové rady br. Jozef Petríček z Piešťan, vůdkyní dívků kmen. rady sestra Dr. Jana Jablonská z Trenčína. Současně byl ustanoven 3. kmen old-skautů, jehož vůdcem se stal br. František Hrehuť.

Přejeme slovenským bratrům a sestrám i jejich novému vedení mnoho zdaru na skautské stezce a jsme připraveni ke spolupráci kdykoliv k pomoci.

Vl. Kopřiva Vlk

+) Náčelník Slovenského skautingu odpovídá našemu starostovi; náčelníci a náčelní našich tří kmenů jsou na Slovensku "vůdci" ("vůdkyně") kmenových rad - tj. totéž, jako našich náčelníctev.

5. sněm Slovenského skautingu

PROBLÉMY A SMEROVANIA PO SNEME

Predsňmovné obdobie Slovenského skautingu nieslo v sebe pečať doby. Kategorické vyhlásenia jednotlivcov a skupín, otvorené i menej otvorené listy, kombinácie osôb, zákulisné agitácie. To všetko dávalo tušíť búrlivé rokovanie s neočakávanými výsledkami. Snemovanie však prebehlo pokojne.

Nejednému činovníkovi sme dali ochotne dôveru, nechali samotného na všetku prácu, akosi podporili jeho stotožnenie sa s hnutím. Potom mu stačilo niečo zmeškať, niekoho opomenúť, iné váhou svojej osobnosti presadiť a už tu bol priestor na reči, opozíciu, nezhody, javy, ktoré nás pres snemom tak umárali a ktoré nám na skautskej cti nepridali.

Riešenie? V rovine činovníkov, od zboru po náčelníctvo - tímové vedenie a tímová zodpovednosť. Každý prichádzame z inej svetovej strany smýšlienkového sveta a preto len vädno môžeme nájsť spoločného menovateľa...

Má byť slubová doložka "Tak mi pomáhaj Boh!" povinná, alebo dobrovoľná? Na rokovaní snemu väčšina účastníkov, vrátane veriacich, vyslovili sa za dobrovoľnosť. Následne sa však snem prihlásil k akceptovaniu princípov svetového skautingu.

Nejde pritom o dáke uhýbanie, či vážny postoj, akoby se zdalo

Vážnejším problémom zostáva ono AKO. Ako naplniť duchovný rozmer vo všetkých činnostiach.

Je pravda, že mnohé hnutia a organizácie vedú mládež do prírody, putujú našimi stezkami a sú zasa takí, čo tímočia skúsenosti iných. Nik nežije izolovane... Nestavajme okolo seba čínsky múr. Ak chceme byť opäť "na špiči", to nestačí učiť sa viacej uzlov, prejsť viacej kilometrov. Naším smerovaním bude obohatenie znalostí a činností práve o duchovný rozmer, zdôraznenie ich výchovných možností.

Príroda a skauting k sebe neoddeliteľne patria. Príroda v najvlastnejšom slova zmysle nie sú len lákavé vrchy, romantické doliny - ale aj človek a jeho filozofia. Naša filozofia sa musí priblížiť filozofii znenia: Dotykom ľudského citu povýšiť malé na veľké, všedné na krásne, každodenné na sviatočné. Nielen zmyslami chápať a prijímať svet, pretože "správne vidíme len srdcom, čo je dôležité, je očiam neviditeľné..." (Exuperij).

Cestami krásy naplniť duchovný rozmer skautingu.

Národný princíp chvalabohu nevystupuje ako problém. Problémom by mala byť jeho absencia. Ernest Thompson Seton dal nám do vienka "to najlepšie od najlepších Indiánov." Bohatá literatúra amerického Západu sa pridala. To všetko vyhovuje prirodzenému romantizmu detí. Nie som proti. Je mi len smutno, že na to naše vlastné, národné a vrchárske nezostáva miesta. Hoci ono ešte obohacuje básnikov a výtvarníkov, chýba vo výchove, vo vedomí detí. Veď predsa aj naši starí žili v prírode a v súlade s prírodou a z onoho súžitia zanechali nám piesne, obyčaje, výšivky, umenie dreva. Krása až na neuverenie! A zanechali aj filozofiu života.

Mali by sme hlbšie poznávať ľudové umenie, sami sa pokúšať o vlastnú tvorbu. A z ich umenia žiť? Húževnatosť, pracovitosť, prostá ušľachtilosť a predovšetkým rúcný vzťah k domovu, k miestu každodenného života. Ono prosté vlastenectvo kúska poľa, dreva, studničky u chalupy.

Domnievam sa, že každé dieťa nesie v sebe čosi ako domovský chodník. Mali by sme naň vstúpiť čím skôr.

Každý z nás je inakší, iné prináša k spoločnému táboráku. Bude potreba veľa mostov medzi jednotlivcami a skupinami. A každý z nás musí postaviť most aj v sebe samom, prekonať seba samého. Nebude to ľahké. Ale snemovanie potvrdilo, že skauting stojí zato.

Jozef Boško

Mgr. V. F. Lobkowitz na V. sněmu Junáka
Foto Jan Zavřel

na prvý pohľad. V skutočnosti ide o uvedomenie si, že nie je rozhodujúce ono slovo Boh, či Pravda a Láska, ale naplnenie zmyslu duchovnej dimenzie vo všetkých oblastiach skautskej činnosti.

Ti, kdož získali sílu, musí s ní nést i odpovědnost, kdo se vyhne jednomu, ztratí druhé.

E. T. Seton

PŘEDPLATITELÉ JUNÁKA, POZOR!

Letočním 24. číslem končí vydávání časopisu Junák v Mladé frontě. Od ledna začne vycházet nový časopis SKAUT-Junák ve vydavatelství a nakladatelství Junácká edice. Časopis bude mít zcela jinou podobu, rozsah 32 stran, kromě obšířlé skautské praxe, informací, reportáží a povídek naleznete i barevné přílohy (skautské plakáty, barevné pohlednice apod.).

Ukázkové číslo SKAUT-Junáka vyjde jako magazín Junácké edice v listopadu 1992. Jeho cena bude obdobná jako cena prázdninových dvojčísel Junáka. Objednat by si jej měl každý, kdo chce mít přátel ročník 1993 kompletní, neboť toto číslo nebude součástí předplatného.

Objednávky na ukázkové číslo - magazín Junácké edice SKAUT-Junák - zasílejte na adresu Junácká edice, Senovážné nám. 24, 110 00 Praha 1. Vyznačte heslo MAGAZÍN.

LESNÍ ŠKOLY

V instruktorském sboru Lesní školy Jiraskovy oblasti, který nese název "družina Wabanaků", je řada absolventů lesní školy z roku 1946. V té době byl dr. Velen Fanderlík starostou Junáka a jako člen mezinárodní komise pro potrestání válečných zločinců se zdržoval v Norimberku a v Londýně. Tehdy poslal naší lesní škole z Londýna dopis. Ačkoliv nečtenosti společnosti v něm uváděné se týkaly válečné přestávky, německé okupace naší vlasti, nuceného zastavení Junáka, i nyní, po dvou dalších pauzách naší činnosti, je text dopisu stále platný. Zamyslete se nad ním všichni.

Prof. Dr. Milota Fanderlík

Milí bratři,

nepodařilo se mi letos dostat se do vlasti v době, kdy se konají kurey, jak jsem si přál. Nezbyvá nežli napsat několik slov, abyste věděli, že na vás někdo myslí, kdo je daleko a přece vám tak blízko. Jistě se snažíte všichni ze všech sil naučit se co nejvíce a odnést si do svých oddílů mnoho nového. Víím, že využijete každé chvíle ke svému zdokonalení, a ostatně vám bratři instruktoři nedají zahálet. Až budete doma čísti svoje zápisníky, bude se vám zdát, že v nich něco chybí, i když jste si všechno pečlivě zaznamenali. A právě na to, co v nich chybí, nezapomínejte. Jsou to vzpomínky na krásné prostředí, které jste zde prožili. Přeneste si je do svých oddílů, naučte hochy žít podle zásad, které se nepíší do denníků, ale do srdcí. Vytvořte si doma ve svých oddílech ovzduší pravdy, přímosti a upřímnosti, která všude tak chybí mezi mládeží. Válka naučila lidi podvádět, lhát a přetvařovat se, švindlovat a šmelet. Dnes již nepoznávají, kde je hranice dobra a zla. Najděte ji zase a ukažte jim cestu, kudy jít, ale naučte je také chodit po ní. Aby se jim lépe šlo a cesta nebyla jednatvárná, naučte je sem tam nějaký nový uzel, něco z toho vaření a všechno to skautské umění, které je jenom tajemstvím, jak vést mládež po cestě k dobru.

Přejí vám všem "Šťastnou cestu".

Váš Velen

KORMIDELNICKÁ ŠKOLA

Po úspěšném jarním prologu se ve dnech 16.-25.8. konala na Lavičkách na Dalešické přehradě druhá část KŠ pro 15-18ti leté vodní skauty a skautky. Na přípravě se podílely komise LŠ při HKVS (Fum Jeřábek), ORJ Třebíč, přístav VS a stř. Srdíčko Třebíč. Školy se zúčastnilo 32 bratrů a sester z Flotily Liberec, Poruby, Havířova, Nymburka, Vyškova, Žďáru, Plzně, Zlaté kotvy Praha, Pardubic a Třebíče. Mezi lektory byly skautské "kapacity" jako Grizzly Vosátka, Ali Pučalík, Harry Šťastný a Jir Čermák.

Kromě tradičních disciplín zařadili organizátoři psychohry Maka Klusáčka (instruktora PS Lipnice), dramatickou výchovu

režiséra J. Dejla, základy jachtingu, ukázky činnosti vodní záchranné služby a potápěčů.

Účastníci navrhli uspořádat další setkání kormidelníků spíše jako tábor "pro starší a pokročilé" než jako kurs. Potvrdilo se, že -náciitělym je blíží "akce" než přednáška. Ti, kteří mohou srovnávat, však staví KŠ výše než loňskou vodáckou lesní školu. Především zaujetím a přístupem předčili účastníci KŠ řadu lesoškoláků.

A že byla původní představa poněkud korigována? Vždyť Baden-Powellův skaut byl zvěd a průzkumník, hledač nových cest. Stejně tak hledáme cesty budoucího skautingu a KŠ k tomu přispěla také.

-jež-

Taková jest moudrost. Člověk není její pramen, jest její nádrž, a vydává jen to, co nasbíral.

Moudrý je ten, kdo se dovede učit od druhých.

E. T. Seton

V letošním roce se uskutečnily tyto lesní školy a kursy lesních škol:

CHLAPECKÉ LŠ	Instruktorská	30.7. - 9.8.	Heřmanice	P. Hauser
	Jiraskova	25.7. - 8.8.	Stěnkov	M. Fanderlík
	Valašská	14. - 23.8.	Dolní Bečva	J. Londin
	Pražská	21. - 30.8.	Červený Hrádek	F. Kašpárek
	Jihočeská	21. - 30.8.	Líčov	V. Dvořák
DÍVČÍ LŠ	Podještědská	21. - 30.8.	Heřmanice	Z. Janeček
	1. Slovenská	1. - 15.7.	Bytča	J. Petříček
	2. Slovenská	15. - 30.8.	Hôrka pri Novom Meste	J. Janček
	Severočeská	14. - 23.8.	Petrovice	M. Chroustová
	Světluškovská	16. - 23.8.	Roztoky u Prahy	K. Lebedová
JINÉ	Moravská	9. - 19.8.	Poždátín	Z. Omešková
	1. Slovenská (pro ml.)	1. - 8.8.	Kubrica u Trenčína	G. Vlčeková
	2. Slovenská (pro st.)	1. - 8.8.	Kubrica u Trenčína	I. Vaňková
	Seniorská (smíř.)	1. - 9.8.	Klštečná - Želivka	V. Páleníková
	Slovenská rádovská (dívčí)	1. - 8.8.	Kubrica u Trenčína	M. Butulová
	Lesní kurs - st. skautky a rádkyně I.	3. - 11.7.	Miletín - Brodek	L. Kožíšková
	Lesní kurs - st. skautky a rádkyně II.	15. - 23.8.	Miletín - Brodek	H. Sýkorová
	Kurs LŠ pro rangers a rovery	20. - 30.8.	Benátky - Krkonoše	V. Blíháček
	Kormidelnický kurs	16. - 25.8.	Lavičky - Dalešice	L. Jeřábek

Poznatzky z jednotlivých lesních škol bude Skauting přinášet v průběhu roku.

80 LET SKAUTSKÉ LITERATURY

Letos jsme téměř nepozorovaně oslavili 80. let české skautské literatury. 1. února 1912 totiž vyšla první skautská příručka Český skaut. Útlou, ale velmi důležitou brožurku napsal A.B. Svojsík a vyšel v ní své dojmy a poznatky z cesty do Anglie, kterou vykonal půl roku před tím. S měsíčními odstupy se objevovaly další příručky - Táboření, V přírodě, Umění pozorovat, a v květnu spatřily světlo světa Základy junáctví, jako pátý svazek Knihovny junáků. Celkem v ní vyšlo do roku 1930 18 titulů, některé i ve dvou vydáních.

Ve dvacátých letech vyšlo přes deset titulů ve Skautské knihovně Obce Baden-Powellových skautů. Těsně před 2. světovou válkou začala velmi pilně pracovat Junácká edice, které se podařilo do záku skautingu fašisty vytisknout řadu velmi potřebných příruček. V poválečném období, tak i v dvoudleť 1968-70 pak vydávala stěžejní literaturu. Obnovila svoji činnost i nyní - i když v této ekonomické situaci nemá snadnou pozici.

Po válce patřila k nejznámějším knižnic Klen v Brně. Před třidvaceti lety přinesla desítku dobrých příruček Poještědská knihovnička. V současné době jsou aktivní v Českých Budějovicích (Jihočeská lesní škola), v Hradci Králové, v Brně i jinde. Vedle Junácké edice působí Liberecká edice Skautské prameny (zatím 4 příručky) a Skautské cesty a slibuje skutečnou kvalitu. Ve skautské beletrii v minulosti byl pojmem hlavně nakladatel Jan Kobes v Plzni (později v Praze). Dnes na jeho místo nastoupil mladoboleslavský Šebek a Pospíšil. Rovněž Olympia vydala řadu pro nás přitažlivých knih, hlavně Jar. Foglara a E.T. Setona.

Skautská literatura je nepostradatelným průvodcem všech generací skautů a skautek. Víme, že mnoho vůdců stávk na svých zkušenostech a praxi, ale přesto - není nad to, mít v pravou chvíli po ruce tu správnou knihu!

Windy

STARONOVÝ SKAUTSKÝ ROMÁN

Josef Kovář (1901-1966) psal hlavně pro mládež v desetiletí 1938-48, příběhy o zvířatech a přírodě, historické romány a chlapecké a dívčí romány s prázdninovými dobrodružstvími. Patřil mezi ty kvalitnější autory a byl ve své době oblíbený. Ve dvacítce jeho knih nejdeme i několik se skautskou tematikou - Skautský rok družiny Kamzíků (1938), Prázdniny v táboře Dívčí válka (1940) a Světlušky (1948). Třetí vydání té druhé se o prázdninách opět po padesáti letech objevilo na pultech pod názvem Dívčí válka. Ilustrace Petra Minky nahradily ty původní od Zdeňka Buriana a bohužel dokazují, že ilustrátor nemá o skautingu valné vědomosti. Vydal Ivo Železný v Praze, 168 stran, paperback, 29,- Kčs.

Mezi chlapeckým a dívčím táborem vypukne soupeření. Vyprovokuje je tajuplné Dědění, které mezi děvčaty zaujímá vůdčí místo. Bojuje se především lstí, na kterou jsou stopaři a zvědové krátki. Otázku, jak přimou půl století starý, tak trochu emancipační román dnešní děvčata, musí zodpovědět sama. Windy

INZERCE VE SKAUTINGU?

Ano, protože je to jedna z možností, jak se vyhnout ztrátovosti. Proto se obracíme i na všechny skauty v hospodářských funkcích, kteří mohou touto cestou prosadit hnutí a zároveň svému podniku:

INZERUJTE U NÁS!

U plošné inzerce zaplatíte za 1 cm² 16,- Kčs, cena celé strany A4 je 7000,- Kčs. U opakovaných inzerátů poskytneme slevu. Využijte možnosti soukromé či oddílové inzerce (ubytování, výměna tábořišť, koupě, prodej a výměna skautských a tábořnických potřeb atd.). Cena jednoho řádku je 12,- Kčs.

Sháním SKAUTING, roč. 30, č. 6 - únor 1991, koupím nebo vyměním, dohoda jistá. Milan Svoboda, Čechova 5, 170 00 Praha 7.

NAŠLO SE! Kotlík s jistým obsahem v bílé tašce zapomenutý asi v polovině prázdnin na zastávce ve Vrchotových Janovicích má u sebe bratr Jir Čermák, 257 53 Vrch. Janovice 112

NAKLADATELSTVÍ ŠEBEK & POSPÍŠIL

Na Kozině
293 01 Mladá Boleslav
Tel.: (0326) 247 91, 259 49

Vám nabízí ze své produkce k okamžitému dodání tyto tituly:

	MC	Rabat	cena pro skautské oddíly	kusů
J. Foglar: Nováček Bubáček píše deník	22,-	55%	10,-	.....
K. T. Neumann: Pohádky pro včítka	28,-	45%	15,40	.....
K. T. Neuman: Údolí myšního řevu	28,-	45%	15,40	.....
Vápenka, Foglar: Seriály J. Foglara	25,-	44%	14,-	.....
M. Kocourek: Srub U zlatého klíče	22,-	45%	12,-	.....
O. Fuka: Rychlé šipy v televizi	35,-	50%	17,50	.....
J. Novák: Zelené jezero	33,-	45%	18,-	.....
B. Hurikán: Hoší divočiny	32,-	45%	17,60	.....
J. Foglar: Zápisník 13 bobříků	10,-	50%	5,-	.....
J. Svojsík: Jezero sedmi světél	30,-	45%	16,50	.....
O. Batlička: Sázka v klubu AGS	17,-	45%	9,30	.....
J. Krátký: Jádru pudla aneb Abeceda rčení	40,-	40%	24,-	.....

HROMADNÁ OBJEDNÁVKA ZA ODDÍL ČI STŘEDISKO JE PRO VÁS VÝHODNĚJŠÍ - UŠETŘÍTE ZA POŠTOVNÉ!

Ve dnech 24.-29. května 1992 se v Helsinborgu (Švédsko) konala

7. EVROPSKÁ KONFERENCE SKAUTŮ A SKAUTEK.

Česky a Slovenský skauting reprezentovali sestry Nataša Brázdiľová, Galina Vičková a bratři Ondřej Vanke, Karel Vaněk a Oleg Ďurčanský.

Tato konference přijala mnohé návrhy usnesení, z nichž pro čs. skauting mezi nejdůležitější patří tyto:

- V roce 1995 se bude v Nizozemí konat 18. světové jamboree.
- V roce 1994 proběhne také přípravné Evropské jamboree, jako pokusné pro 11 - 16 leté skauty a skautky.
- Konference konstatovala, že téměř všechny asociace organizované pouze ve WOSM jsou v Evropě koedukované. Proto vyzvala výbor, aby v budoucnu za-

jistil možnost rovnoprávného postavení žen ve skautingu a ke zpracování studie o koedukaci.

- Je nutno vypracovat vzájemné dohody pro přenosnost vůdcovských kvalifikací po celé Evropě, aby se mladí lidé mohli účastnit skautských programů dívčích i chlapčeských a aby byli vzájemně uznáváni.

- Evropský výbor skautů a skautek dostal za úkol podporovat mezinárodní činnost a cestovní programy pro starší a dospívající mládež a podnítit členské organizace ke spolupráci.
- Konference doporučila podpořit rozvoj informačních sítí během příštích tří let.
- Místem konání příští Evropské konference byl určen Salzburg. Evropská konference dále ustanovila:

- zkušební křtu Evropského výboru společného pro WAGGGS a WOSM na 2x 3 roky,
- nutnost společné tvorby programů WOSM a WAGGGS v příštích šesti letech s přihlédnutím a respektováním specifických věcí,
- společnou konferenci WOSM a WAGGGS vždy po třech letech,
- společné sídlo Evropského výboru WOSM a WAGGGS, které nebude ani v Ženevě ani v Londýně. Konference zvolila na dobu 3 let nové představitele Evropského regionu.

a) WOSM

Thijs Stoffer, Nizozemí, 33 let, jako předsedu
João Paulo Feijoo, Portugalsko, 38 let, jako místopředsedu
Tom Anderson, Norsko, 46 let
Wolf Kuhnke, Německo, 49 let
Eoghan Lavelle, Irsko
William Windram, Velká Británie - Skotsko, 36 let

b) WAGGGS

Elspeth Henderson, Irsko, jako předsedající
Cristine Loglio, Itálie
Francine Le Goff, Francie
Judy Ellis, Velká Británie
Anna Sverisdotir, Island
Sigrid Mosbach, Německo
a jako jednu z náhradnic pro WAGGGS i sestru Natašu Brázdiľovou z Československa.

EVROPSKÁ KONFERENCE ICCS V PRAZE!

Ve dnech 13. a 15. listopadu se v Praze uskuteční evropská konference INTERNATIONAL CATHOLIC CONFERENCE OF SCOUTING. Tato akce - první podobného významu a dosahu - se poprvé bude konat mimo země západní Evropy.

Během konference zveme všechny sestry a bratry, oddíly i jednotlivce na skautské máje, které proběhnou v pátek 13.11. od 18.00 v Týnském chrámu a v sobotu 14.11. od 18.00 v kostele Nejev. Srdce Páně na Vinohradech. Účast v krojích vítána.

Zahraniční rada Junáka má konečné tajemnice - sestru Hanu Končíkovou, a tím i nadějí na svoji lepší funkci.

Z bohaté nabídky zahraničních akcí jsou nejdůležitější:

- **PAX LODGE** - možnost ve světovém středisku skautek v Londýně.

- **EVROPSKÝ DŮM** - projekt pro skupinu na léta 93-94.

Podrobnosti i zásady účasti na těchto a dalších akcích najdete v Junák hlásí č. 15 (září 92).

Podzimní kongres Junáka se bude konat 7. listopadu 1992 v Praze, v objektu ČSA Na Valech, poblíž stanice metra Hradčanská.

Pokyny pro něj i pro mimořádný sněm budou rozesílány v září, aby střediskové a okresní sněmy mohly probíhat ve druhé polovině října. (Za každou ORJ a MRJ se sněmu zúčastní 3 zástupci, tj. za každý kmen jeden.)

Vedením organizační rady Junáka byla pověřena členka ÚR Dáša Housková. V. sněm uložil OR mnoho úkolů, mj. zajistit podzimní kongres. Podrobnou zprávu o činnosti organizační rady najdete v posledním, 15. čísle Junák hlásí (září). Hledáme zájemce o práci v jednotlivých skupinách OR, zvláště registrační, vnitřní organizace, řádů a předpisů, krojové, výstroje a výstroje a dalších.

Za bratrem Ľudom Ozábal, nositelem odznaku "Strieborný vlk".

Prastarý zákon mužův prikazuje stavět pevné mosty pod náporem písní a ulehčit tak cestu jiným. Jedním z obětavých a neúnavných stavitelů, který si bral s hrdostí na plecia břemeno života, nesol žiarlivosť štátoľu bratstva a lásky vzpriamane a odhodlane, a pri každej príležitosti ju s radosťou odovdával mladším skautským sestram a bratom, bol aj

Ľudo Ozábal, nositeľ najvyššieho skautského vyznamenania "Strieborného vlka". Odišiel 16.8.1992 vo veku 70 rokov. Hlboko sklónený čítme v duši úprimný žiaľ!

Rozdělení úkolů a odpovědnosti v náčelnictvu OS:

- zahr. rada, styk se zahraničím - Skácelová, Balak (koop.)
- zprav. a ediční rada - Řehák
- zdrav. rada - Tománek
- sociální a hum. aktivity - Pražáková, Tománek
- ekologie - Růžička (koop.)
- tělesná výchova - Pražáková, Richter
- roving - rodinný skauting - Pfeifferová, O. Veselý
- pomoc hnutí - Kleveta, O. Veselý, V. Veselý
- hist. komise - Řehák
- organizace - Slaviček, Brych, Růžička
- vyznamenaní, grafika, sběratelství - V. Veselý
- výchovná náplň OS - všichni členové předsednictva
- výchovná komise V. sněmu - Pfeifferová, Kopřiva

Obracíme se také na všechny členy klubů OS, kteří by chtěli a mohli v uvedených okruzích činnosti pomáhat, aby se co nejdříve přihlásili!

5. září 1992, v den 116. narozenin A. B. Svojsíka, byla 1. slokou junácké hymny v Praze zahájena řádná schůze Svojsíkova oddílu, které se zúčastnilo 95 členů z celkového počtu 292 žijících členů SO.

Vůdce SO bratr Jarmil Burghauer - Jumbo mj. znovu připomněl, že je třeba, aby SO sdružoval pouze dobré skautky a skauty, kteří se neznepronevěří skautskému slibu a zákonu.

SO bude rozdělen v podstatě podle regionů do 9 družin, které budou pracovat samostatně. Družiny se budou scházet podle potřeby, oddílová rada SO se sejdě 4krát ročně. Výroční schůze SO se bude konat pravidelně jednou ročně ve výroční den narození ABS.

Bratr Punčochář vyzval členy SO, aby shromažďovali všechny doklady o historii skautského hnutí v regionech, zachycovali historii a údaje o skautských

osobnostech minulých let, jejichž řady řadou a dokladový materiál je často nenáhradně ztracen. Připomenul, že SO má i dvě razítka a totem, snad se zachovaly, snad je někdo někde objevil. SO chce vytvářet svůj archiv, a to jak dokumentace písemné, tak fotografické atp. Všichni členové SO byli vyzváni ke spolupráci při budování tohoto archivu a knihovny.

Starosta Junáka a člen SO bratr Jiří Navrátil hovořil o tom, že mnohé a u mnohých nejsme příliš oblíbeni, a proto se také těžko prosazujeme v hromadných sdělovacích prostředcích. Po zplnění za doprovodu Jumbovy kytary se členové SO odebrali na vyšehradský hřbitov, aby se tam poklonili u hrobu náčelníka zakladatele.

Svojsíkův oddíl hledá dvě původní razítka a totem - objeví je někdo?

JUN PRAHA prosí své zákazníky, aby k žádostem o nabídkový list přiložili známku nebo ořezanou obálku na odpověď. Při nové ceně poštovního by totiž nebylo možno všem vyhovět. Zaslání dobírkou bude obnoveno po 15.9.1992.

SKAUTING 1